

A decorative border made of line art illustrations of various flowers, leaves, and vines, framing the central text and the bottom of the page. The border is more dense on the right side, where it includes a circular medallion with a floral pattern.

misli

THOUGHTS — LETO 32
SEPTEMBER 1983

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language
Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 6.—,
izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—,
letalsko s posebnim dogovorom.

Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

SLIKA naslovne strani:

Zadnji sončni žarki poljubljajo
Cerkniško jezero. Ne bo dolgo,
ko ga bo objel spokojni mrak.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela pa 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj), žepna izdaja, je pošel in čakamo nove dobave.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Obsežno delo dr. J. Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimiva najnovejša knjiga izdana v slovenskem zdomstvu. Napisal misijonar Andrej Prebil. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Btkvič. Cena 6.— dol.

ZEMlja SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

RES, človek obrača, Bog pa obrne! Tako sem se trudil, da bi že enkrat prišel z mesečnimi izdajami MISLI na zeleno vejo in bi izhajale — lepo kot se spodobi — redno v prvi polovici meseca. Pa je nepričakovano potrkala bolezen — najprej hud prehlad, nato pa zastrupljenje leve nove (doktor pravi, da me je najbrž kaj pičilo) in moral sem hočeš-nočeš obležati. Sicer imam do bolniškega dopusta že dolgo pravico — ves čas od tiste avtomobilske nesreče leta 1967 še nisem bolan poležaval. Navadno si z nekaj aspirini pomagam preko prvih znakov bolezni in vročine, da me ne vrže. Zdaj pa ni šlo drugače — moral sem v posteljo in vse delo s SEPTEMBRSKO ŠTEVILKO MISLI vred je moralo čakati mojega okrevanja.

Ne trdim, da sem nenadomestljiv, a vsi izseljenski duhovniki s svojimi različnimi in številnimi službami smo čudne izjeme. Delaš in garaš za svojo narodno skupino — v zahvalo pa še slišiš, kako ti je fletno in kako lahko delo imaš. A ko zboliš — vse zastane. Tako sam si za vse — nikogar ni, da bi zagrabil namesto tebe. . .

No, teh nekaj besed v opravičilo, da se ne boste preveč jezili, ko boste septembrske MISLI brali — v oktobru . . .

— Urednik in upravnik

VSEBINA + Osemdesetletnik moli — stran 225 + Zrno ali list? — stran 226 + Blagrovanje nekega starega človeka — stran 226 + Slovenske vrednote — Iz govora prof. Vinka Lipovca na letošnjem Slovenskem dnevu v Kanadi — stran 227 + Stoletnik Rudolf — j. v Družini — stran 228 — Še o državljanstvu — Aleksandra L. Ceferin — stran 229 + Slovenik — poročilo in prošnja — Rektor Msgr. Dr. M. Jezernik — stran 231 + P. Bazilij tipka . . . — stran 233 + Slovenec vice - konzul (John Falež) — stran 236 + Adelaidski odmevi — P. Janez — stran 237 + Koncert 1983 — D. C. — stran 238 + Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 243 + Odšla je po plačilo († Sonja Hribar) — P. Valerijan — stran 244 + Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 245 + Naše nabirke — stran 245 + Obljuba — Iz "Nedelje" — stran 247 + Izpod Triglava — stran 248 + Z vseh vetrov — stran 250 + Kotiček naših mladih — stran 252 + Križem avstralske Slovenije — stran 253 + Tudi skozi stisnjene zobe se da zbijati šale — stran 256 +

Osemdesetletnik moli

V roke mi je prišla "Molitev osemdesetletnika", ki jo je napisal Stanko Štefančič iz Dekanov — letos v avgustu je umrl v starosti 82 let. V teh preprostih vrsticah je toliko vere in modrih naukov za vse, da sem jih sklenil posredovati kot uvodnik v mesecu septembru, ko obhajamo Dan ostarelih.

Ljubi Bog, zahvaljujem se ti, da si mi dal doseči tako visoko starost. Zahvaljujem se ti za to dolgo življenje in za vse dobrine, ki si mi jih dal v življenju. Zahvaljujem se ti za dar petja, ki me je zabavalo skozi vse življenje doma in v cerkvi, po svetu, med delom in počitkom. Petje mi je bilo kot dobra hrana. Zahvaljujem se ti za dar zaupanja v tvojo previdnost, ker sem vedno vanjo zaupal doma in po svetu, da si me spremljal in vodil vse življenje. Večkrat si me otel smrtnih nevarnosti in same smrti. Zahvaljujem se ti, da si dal prav meni od enajstih mojih sovrstnikov doživeti najvišjo starost. Edini jaz sem prekorščil osemdeset let. Čutim se kot nagrajenega v življenju, čeprav se ne dajo poravnati. Edino ti, moj Jezus, lahko vse madeže očistiš in zlome zravnaš. Premišljudem, kako sem mogel prav jaz to napraviti, vendar vem, da sem edini prehodil to stopnišče in zato vzklikam in prosim Boga, če je mogoče, da mi da to pot še enkrat prehoditi, ker mislim, da bi jo prehodil z večjo pozornostjo. Toda Bog pravi takole: "Človeku podarjam eno samo posvetno življenje, svobodno, da si ga sam usmeri ter ga vodi po svoji volji. Ali gorje tistemu, ki ga zavozi iz pravega tira, ni več vrnitve na prejšnji tir. Na dober tir ga morda še spravi, a na prvi tir nič več. Čas beži in vse zamujene priložnosti odnese s seboj. Zato bodi pozoren, človek, preden je prepozno. Ko si si postavil življenje na prvi tir, vozi po tistem tiru, z največjo pozornostjo, če hočeš priti do glavnega cilja.

ZRNO ALI LIST?

Naše življenje pogosto primerjamo listu, ki v jeseni ves porumenel pade na zemljo in propade.

Jezus pa je primerjal človeško življenje zrnu, ki pade v zemljo, da znova zraste iz tal in obrodi nove sadove . . .

Odkar sem prekoračil osemdeset let, imam to življenje, ki ga še živim, za nameček; vem, da ne živim zato, ker mi to življenje še pripada. Kot tak ne morem več računati na leta, še na mesece ne in ne tedne, ostane še kakšen dan življenja. Odvisno pa je od zdravja in božje volje. Sam sem pri slabem zdravju. Moram se sprijazniti s smrtjo, pri taki starosti, posebno še, če ni zdravja. Kljub temu še ne bi rad umrl, ne bi rad zapustil žene, ker sva zelo navezana drug na drugega, ne bi prebolela. Vidim, da me ona, kljub temu da sem ji v veliko breme, ker potrebujem za vse njeno pomoč, postrežbo in vodstvo, ne bi rada izgubila. Čeprav nimam več nič od življenja, še ne bi rad umrl. In tako molim k Bogu: Ljubi Jezus, ti sam dobro veš, da ne bi še rad umrl. Rad bi doprinesel čimveč, kar sem po nemarnem zamudil, rad bi storil še kaj dobrega na tem svetu.

Večkrat me navdajajo slabe misli in želje, zato prosim: Jezus, odženi od mene vse slabe misli, želje in skušnjave. Podari nam tisti blaženi mir, ki si ga pred 2000 leti dal pastirjem, ljudem dobre volje v Betlehemu. Ker pa bo nekega dne vendar treba umreti, večkrat premišlujem, ko se zjutraj zbudim, ali ni mogoče to moj zadnji dan. Zatečem se k Bogu in molim: Ljubi Bog, tebi izročam svojo dušo, da mi jo očistiš grehov in opereš vsakega madeža, da bo vredna udeležbe v tvoji presveti častiljivi družini.

Preproste besede osemdesetletnika, ki so prišle iz srca polnega priznanja človeških slabosti, pa kljub starosti tudi želja in upov. Vse pa pokriva in blaži neomajna vera, ki tako čudovito pozlati zarjo zahajajočega življenja. Brez njene trdne opore bi se življenje ostarelega izgubljalo nekje v brezizrazno meglo. Žalosten konec žalostnega življenja.

Vera je vsekakor velika milost. Podarjen zaklad — a na nas je, da ga lahkomišelnost ne napravimo.

BLAGROVANJE NEKEGA STAREGA ČLOVEKA

BLAGOR NJIM, ki imajo razumevanje za mojo spotikajočo senogo in mojo tresočo se roko!

BLAGOR NJIM, ki doumevajo, da se mora moje uho napenjaniti, da bi lahko sprejelo vse, kar mi kdo govori!

BLAGOR NJIM, ki se zdi, da vedo, da je moje oko postalo motno in moje misli počasne!

BLAGOR NJIM, ki se s prijaznim nasmehom pomudijo, da bi z menoj nekoliko pokramljali!

BLAGOR NJIM, ki nikoli ne rečejo: "To zgodbo ste mi danes že dvakrat povedali!"

BLAGOR NJIM, ki mi dajo doživeti, da sem ljubljen, spoštovan in brez občutka zapuščenosti!

BLAGOR NJIM, ki mi v svoji dobroti lajšajo dneve, kateri so mi še ostali na poti v večno domovino!

Slovenske vrednote

Kanadska Slovenija praznuje vsako leto svoj Slovenski dan — ob njem spet in spet dodaja k žaru svoje narodne plamenice. Tu je nekaj misli iz letošnjega govora prof. VINKA LIPOVCA, ki naj koristijo tudi nam. — Ur.

SLOVENSKIM vrednotam ste posvetili ta Slovenski dan. O njih bomo torej razmišljali.

Na prvem mestu omenimo slovensko zemljo, našo rojstno domovino! Čeprav živimo že desetletja daleč od nje, čeprav smo se v glavnem vsi živeli v novo okolje in nam je to postalo domače in ljubo, saj je končno tu rojstna domovina že večine naših otrok, na svojo lastno rojstno domovino nismo pozabili. Nismo jo v svojih srcih, ljubimo jo ne oziraje se na to, kdo tam narodu vlada, kdo mu kroji usodo. Znani nemški pesnik Friedrich Schiller je v eni svojih pesmi ugotovil: "Gospodarji prihajajo in odhajajo — narod pa ostane!"

To se je godilo tudi z našim narodom. Pred več kot 1400 leti je poselil svojo sedanjo domovino. Segal je daleč preko njenih sočasnih meja: na severozahod do izvirov Drave in Mure ter do bregov reke Travnice na današnjem Bavarskem, na sever do Donave in še preko nje, na vzhod daleč preko okolja Blatnega jezera v Spodnjo Panonijo. Naši predniki so poselili ozemlje, ki je v devetem stoletju obsegalo okoli 70.000 kvadratnih kilometrov, skoraj toliko kot sedanja Avstrija.

Nemški pritisk na severozahodu in severu ter madžarski na vzhodu sta to ozemlje v stoletjih skrčila na nekako 24.000 kvadratnih kilometrov — nekaj manj, kot meri današnja Albanija — kljub vsej trdovratnosti in vztrajnemu odporu slovenskih rodov, ki so svojo zemljo ljubili in jo branili z vsemi razpoložljivimi sredstvi, prenekaterikrat s svojo krvjo.

"Slovenski grunt ima korenine do pekla!" Te besede slovenskega pisatelja veljajo tudi za slovenski grunt v širšem smislu — za vso slovensko zemljo, za našo slovensko domovino v celoti. Rod za rodom naših prednikov jo je obdeloval, pridobival iz nje hrano, gradil, vzdrževal in varoval svoja bivališča na njej pred sovražniki vseh vrst. Turki so nad dvesto let — vse 15. in 16. stoletje — iz leta v leto vpadali v slovenske dežele, jih plenili, požigali in odvajali njene prebivalce v sužnost. Naši pradedje niso omagali, niso v strahu zapustili svojih domov, ampak so te, svoje žene in otroke vztrajno, odločno in pogumno branili v utrjenih taborih, ki so jih zgradili okoli cerkvic na težko dostopnih gorah in hribih po vseh slovenskih deželah.

Ko so branili svoje življenje, svoje družine in svoje domove, so Slovenci iskali pomoč, podporo in zaupanje v uspeh svojih naporov pri Bogu. To dokazujejo še danes številne cerkve in cerkvice na gorah in gričih naše rojstne domovine. Te cerkve in cerkvice so pričre druge pomembne slovenske narodne vrednote — krščanske vere. To so naši pradedje sprejeli proti koncu osmega stoletja. Prinesli so jim jo misijonarji iz Ogleja in Salzburga, njihovo delo pa so dopolnili sto let kasneje sveta Ciril in Metod ter njuni učenci.

Kršćanstvo je prišlo na Slovensko z Zahoda, iz Ogleja in Salzburga, ki sta bila povezana z Rimom. Z Rimom je ostala povezana Cerkev na Slovenskem skozi vsa dolga stoletja kljub pritiskom, vabam, preganjanjem...

Slovenska povezava z rimskim krščanstvom ter tako z zahodnim svetom je dala slovenski kulturi, slovenskim življenjskim nazorom, slovenskemu gledanju na svet svoj pečat, ki ga čas ni izbrisal.

Ta slovenska usmeritev, ta slovenska povezava z Zahodom, je tretja pomembna slovenska narodna vrednota, ki jo moramo ohranjati ne le med nami v Kanadi (in Sloveniji v svetu — op. ur.), ampak tudi v naši rojstni domovini Sloveniji.

Slovenski jezik in slovensko narodno izročilo sta še posebni vrednoti, ki ju ne smemo zanemarjati, pozabljati ali celo opuščati. Sta izraz našega duha, dokaz naše narodnosti, naše narodne pripadnosti. Oklepajmo se ju z vso ljubeznijo, varujmo in ohranjajmo ju tudi pri naših otrocih, vnukih in pravnukih! Ne pozabimo, kako prijetno nam je pri srcu, ko zaslišimo v tujini, med tujci domačo slovensko besedo! Kot prijetna, vesela pesem nam zveni.

Sami sebi večkrat očitamo, da smo vse križemkrajem sprti med seboj, da kaj takega pri drugih narodih ni. V svojem življenju sem imel precej priložnosti opazovati življenje drugih narodov; lahko trdim, da je sporov tudi pri drugih narodih dovolj, morda še ostrejših in trdovratnejših.

Kadarkoli je našemu narodu grozila velika nevarnost, so vodniki različnih skupin in strank vedno imeli toliko čuta odgovornosti, da so svoje skupinske in strankarske koristi podredili skupni narodni koristi. Tako tudi v drugi svetovni vojni in komunistični revoluciji. Izjema so bili le komunisti, ki pač ne vidijo naj-

višjega dobrega v kaki narodni skupnosti, ampak v zmagi komunizma po vsem svetu.

Ostanimo zvesti slovenskim izročilom, ohranjajmo naše narodne vrednote, posnemajmo nesebičnost in požrtvovalnost naših prednikov, kadarkoli gre za skupno slovensko stvar!

Rožnik
nad Ljubljano

Stoletnik Rudolf

STAROSTA med Tinjanci, Rudolf Primožič, je prvič shodil pred sto leti. "Ko preteče prvo leto v drugem stoletju življenja, potem znova shodiš," je pomodroval naš stoletnik in odložil motiko, s katero je rahljal zemljo v svojem vinogradu.

Na vrhu Tinjanskega hriba, tem najimenitnejšem razgledišču, kar jih premore Slovenska Istra, so tekla vsa njegova dosedanja leta. Od rojstva v septembru 1882 do danes. "In če Bog da, tudi še naprej – do smrti, ki se ji ni treba prav nič podvzati. Saj je še čas..."

Dobro uro pred mojim prihodom se je bil odpravil v svoj vinograd. Ob sedemdeset metrov dolgem latniku, v katerem je okrog osemdeset sadik vinske trte, je z motiko obračal zemljo. Tu bo še nekaj zasadil. Mora se s čim preživeti. Sam je. Otroci so po svetu. Štiri rodove je doživel. Sedaj je pra-pra-pradedek. Začel je živeti njegov peti rod. Vseh niti ne pozna.

Štirinajst let mu je bilo, ko je moral na delo v tržaško Livarno. Treba je bilo delati...

"Čas je šel... Jaz sem ostal brez možnosti za šolo.

Tako še dandanes ne znam pisati ne brati, pri vojakih med prvo vojno pa sem bil odličen kuhar. Govoril pa sem rusko, italijansko, najraje in najlepše pa slovensko. Živel sem pod štirimi državami: petindvajset let pod Italijo, eno leto pod Nemci, šestintrideset let pod Avstroogrsko, od leta 1945 pa pod Jugoslavijo..."

Stoletnik Rudolf tudi pri svojem dolgem življenjskem stažu še vedno rad prihaja k maši v tinjansko cerkev, ki je vrh hriba. Maje z glavo, ko steče beseda o dandanašnjih ljudeh in njihovi veri. "Ljudje so tudi dandanašnji verni, toda razvadili so se, pomehkužili so se. Le malo dobre volje bi morali imeti, pa bi prišli k nedeljski maši..."

Red moraš imeti v življenju, pa dolgo živiš, pravi Rudolf, stoletnik. So pa izjeme. Njegov rod je zdrav, tudi drugi njegovi sorodniki in predniki so dolgo živeli. Mama je živela 96 let, njen brat je tudi imel za sabo "stoenko", ko je umrl. Toda od njegovih šestih otrok so le trije še živi. Stoletnik ljubi življenje in tinjski svet, toda pripravljen je vsak dan, da ga Gospodar življenja pokliče.

j. (v "Družini")

Še o državljanstvu

V avgustovi številki MISLI sem na straneh 222/3 objavil pismo naročnika iz St. Albanse, Vic., o enkratnih vizah, potnih listih, o dvojnem državljanstvu in podobno. Pismo je bilo povod več dopisom bralcev, ki opisujejo različne izkušnje z jugoslovanskimi oblastmi. V njih vrsticah je več vprašanj kot odgovorov. Zato sem naprosil gospo Aleksandro L. Ceferin, ki je že leta aktivna pri avstralskem multikulturalizmu, če bi o vprašanju državljanstva nekaj napisala za naše bralce. Priobčeni članek naj služi v boljše razumevanje državljanstva in tudi bolj premišljeno ravnanje, da nas dejstva ne presenetijo. — Urednik.

POVOD za današnje pisanje je članek, ki ga je v uvodu opisal p. urednik. Omenjenega pisma ni razpravljati v podrobnostih, ker v mnogem ni točen. Pisec je prišel do zaključkov na osnovi informacij, ki niso povsem avtoritativne, poleg tega je prezrl razlike v odnosih med državami. Kar velja za jugoslovanskega izseljenca v Nemčiji, ni nujno, da jugoslovanske oblasti uporabijo v Avstraliji.

Svojčas sem že pisala v MISLIH o državljanskih vprašanjih in se bom danes omejila na nekaj zadev, ki jih mora prebivalec vsake države hočeš-nočeš upoštevati, poleg dane izbire v posameznih primerih, ko se lahko vsak sam prostovoljno odloči.

Državljanstvo za prebivalca vsake države pomeni samo pravice in dolžnosti, ampak vsestransko udejstvovanje in sodelovanje. Z državljanstvom ima posameznik urejen pravni položaj ter vse prednosti in možnosti za razvoj svoje osebnosti v korist sebi kot delu skupnosti, pa naj bodo njegovi osebni, čustveni in gmojni razlogi še tako raznovrstni.

Vsaka država, tako tudi Jugoslavija, ki je članica Združenih narodov, podpisnica mednarodnih pogodb in dogovorov, s svojo ustavo ter zakonskimi dopolnili določa pravice in dolžnosti svojih državljanov. Sedaj je v socialistični Jugoslaviji v veljavi četrta ustava, iz leta 1974 — prej so bile sprejete ustave leta 1946, 1953 in 1963. Vključena so tudi zakonska dopolnila iz leta 1967, 1968 in 1971. Kot suverena država si pridržuje izključno pravico tolmačenja in izvajanja tudi mednarodno prevzetih obveznosti.

Jugoslovanski državljan, ki si zunaj pridobi drugo državljanstvo, ne izgubi avtomatično jugoslovanskega. Kadar pride na jugoslovansko ozemlje, oblasti lahko ne priznajo tujega državljanstva in obravnavajo osebo kot svojega državljanca. V določenih primerih velja to celo za njegove otroke. Možno je sicer dobiti izpisnico iz jugoslovanskega državljanstva, vendar je to izjemen in dolgotrajen postopek.

Potem je upoštevati mnoge druge jugoslovanske določbe. Da omenim za primer omejitve glede premoženja in dediščin. Prenos iz Jugoslavije ni možen, ali pa je omejen na minimum. Pravice do pokojnin niso iz-

gubljene in so prenosljive. Osebe, ki so kazensko krive po jugoslovanskem pravu (pa naj bo prestop zagrešen doma ali v tujini), so lahko poklicane na odgovor, kadar pridejo v Jugoslavijo.

Po konvenciji Združenih narodov Avstralija ne more zaščititi svojega državljanca, če je v državi, katere državljanstvo poseduje poleg avstralskega. Avstralija je podpisnica haške konvencije (1930) in ena odločb te konvencije je, da je dvojno/mnogo državljanstvo nezaželeno. To je minister v svojem predlogu za spremembe avstralskega zakona o državljanstvu (maj 1982) ponovno potrdil.

Dvojno državljanstvo se prakticira in tolerira kolikor se pač mora. Avstralija je podpisala dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih (1963) skupaj s 74 drugimi državami za pomoč svojim državljanom v drugih državah, a brez podrobnosti glede dvojnega državljanstva. Glede državljanov Avstralija kot Jugoslavija z dvostransko meddržavno pogodbo sporazumno urejujeta odnose. Pričakovati je, da bo laburistična vlada obravnavala nekatera vprašanja drugače kot prej liberalna.

Jugoslovanski konzulati v Avstraliji izdajajo časovno omejene vize tudi svojim bivšim državljanom, ki potujejo z avstralskim potnim listom. Vstopno—izstopne vize so lahko za enkratni, večkratni ali neomejeni prestop jugoslovanske meje. So tudi primeri, ko prosilec ne dobi vize. Če kdo ni zadovoljen, lahko vloži pismeno obrazloženo pritožbo, toda konzulati niso dolžni dati utemeljitve za svoje ravnanje.

Dogodi se, da mož —bivši jugoslovanski državljan dobi vizo za enkratni, a njegova žena — tujka za trikratni prestop meje. Če hoče mož vseeno skupaj z ženo potovati večkrat preko jugoslovanske meje, mora tam iti na notranji odsek za dovoljenje. Ne vem razlage, a neki funkcionar je povedal svoje mnenje neka-ko takole: "Del emigrantov je kratkega spomina. Naj ne pozabijo, da so eni lahko bili pod udarom kazenskega zakona, ko so ilegalno šli preko meje. Širokogrudna domovina jim je dala z amnestijo možnost prostega povratka ali obiska. Od takih se pričakuje povsod dobro vedenje. . ."

Če vzame avstralski državljani jugoslovanski potni list za potovanje po drugih državah, je to njegova lastna odločitev. Vsak polnoleten avstralski državljani se lahko odpove svojemu državljanstvu in v zakonodaji so gotova določila, da se lahko osebi v tujini tudi odvzame avstralsko državljanstvo.

Tuji državljani in drugi z dovoljenjem za stalno naselitev v Avstraliji niso dolžni sprejeti avstralskega državljanstva. Avstralsko državljanstvo si oseba pridobi prostovoljno, brez vsakega pritiska. Kakor to državljanstvo nudi nekaj prednosti, za nekatere to ni dovolj in zato obdržijo staro državljanstvo. Z množičnim naseljevanjem po drugi svetovni vojni se je stanje spremenilo in danes je v Avstraliji preko 1.200.000 prebivalcev, ki niso vzeli avstralskega državljanstva. Zato so oblasti sklenile izboljšati status državljanstva z vpeljavo popravkov: o ukinitvi diskriminacije, odstranitvi anomalij, s poenostavljenjem zakona o državljanstvu, ki naj bo prilagojeno novim potrebam. Vse to z namenom, da postane državljanstvo res simbol za celotno multikulturno skupnost. Laburistična zvezna vlada je že začela z novimi spremembami in še več jih pričakujemo. Seveda pa nove reforme in procedure vzamejo svoj čas. Nekaj tega je bilo že dano na javno razpravo, drugo čaka, da pride na vrsto.

Zanimivi so spodnji statistični podatki. Iz njih vsakdo lahko napravi nekaj lastnih zaključkov.

AVSTRALSKI URADNI PODATKI O PRISELJENCIH, KI SO ROJENI V JUGOSLAVIJI - 30. 6. 81 (ABS, DIEA)

1. NASELJENOST v Jugoslaviji rojenih priseljencev

po deželah:	Število	%
Victoria	59,501	39.8
N. S. W.	58,548	39.2,
W. A.	11,018	7.4
S. A.	9,067	6.1
Queensland	6,542	4.4
A. C. T.	3,560	2.4
Tasmania	789	0.5
N. T.	312	0.2
Skupaj oseb:	149,335	

V razmerju do celotnega prebivalstva Avstralije: 1.0%
V razmerju do celotnega števila izven Avstralije rojenih priseljencev: 4.7%

2. NASELJENOST v Jugoslaviji rojenih priseljencev

po mestih:	Število	%
Melbourne	51,118	34.2
Sydney	42,664	28.6
Wollongong	8,628	5.8
Perth	7,979	5.0
Adelaide	7,347	4.9
Geelong	4,465	3.0
Canberra	3,554	2.4
Newcastle	2,554	1.7
Gold Coast	533	0.4
Hobart	458	0.3
Darwin	134	0.1
Ostanek	15,869	10.6
Skupaj oseb:	149,335	

3. KVALIFIKACIJE v Jugoslaviji rojenih priseljencev (po zaključeni šolski dobi - 15 let in čez)

	Število		Skupaj	%
	Moški	Ženske		
Kvalifikacije:				
Višje akademske	98	37	135	0.1
Akademske	791	384	1,175	0.8
Diplome	606	584	1,190	0.8
Delavci:				
kvalificirani	18,503	3,988	22,491	16.0
nekvalificirani	49,308	51,629	100,937	71.8
Še v šolah	2,167	1,985	4,152	3.0
Se niso izjavili	5,545	4,943	10,488	7.5
Skupaj oseb:	77,017	63,551	140,568	100.0

4. DRŽAVLJANSTVO

v Jugoslaviji * rojenih priseljencev:

(* označeni tudi N.C.)	Število	%
Avstralsko	103,764	70.3
Jugoslovansko *	40,581	28.2
Britansko	447	0.3
Brez državljanstva	38	
Se niso izjavili	2,689	1.8
Skupaj oseb:	147,519	

ALEKSANDRA L. CEFERIN

SLOVENIK

... se je oglasil. Njegov neutrudljivi rektor MSGR. DR. MAKSIMILIJAN JEZERNIK nam je ob desetletnici, kar je Slovenik postal papeški zavod, poslal tole poročilo in tudi prošnjo za to našo važno rimsko ustanovo.

DNE 20. JUNIJA je preteklo deset let, odkar je papež Pavel VI. povzdignil naš rimski zavod SLOVENIK v papeško ustanovo. Marsikdo se še spominja, s kakšnim veseljem in navdušenjem, nekateri kar s ploskanjem, smo sprejeli to novico v baziliki sv. Petra. Drugim je morda ostal nepozaben obisk v Sloveniku, ko ga je v dveh dneh obiskalo nad 2000 romarjev, ali pa vseslovensko srečanje v palači Pija XII, kjer so naši pevski zbori z vseh krajev domovine, od Koroške do Benečije, po izklesanih besedah pisatelja Alojzija Rebule dobesedno osvojili poslušalce.

V desetih letih se je marsikaj spremenilo. Od prisotnih nadpastirjev so nas zapustili prvi slovenski metropolit J. Pogačnik, mariborski škof M. Držičnik in zamejska škofa J. Kōstner ter P. Cocolin; njim se je pridružil še bivši študent Štefan Štainer. Koliko naših dobrotnikov je v tem času prekoračilo vrata večnosti, ne more odgovoriti noben kronist razen Onega, ki piše večno kroniko. Vse pa smo vključili v našo molitev, ki se dnevno dviga od oltarja iz pohorskega marmorja in z relikvijami naših zaščitnikov v Sloveniku, ob pogledu brezjsanske Marije Pomagaj na steni (dragocen spomin slovenskih škofov in slovanskega papeža Janeza Pavla II.) ter po naše okrašen tabernakelj na umetniškem podstavku.

Za zavod seveda ni pomembno, kaj se je dogajalo okrog njega, temveč kako je sam opravljal začrtano poslanstvo.

Povprečni zgodovinar je zabeležil množično romanje rojakov v svetem letu 1975, z zračnim mostom med Brnikom in Ciampinom; nadalje vseslovensko romanje ob 1100-letnici brižinskih spomenikov s papeževim kronanjem Marije Pomagaj v Sloveniku; ali pa Ciril-Metodovo romanje z novim metropolitom Alojzijem Šuštarjem. Vsa ta skupinska srečanja so globoko odjeknila v verskem življenju naših rojakov in dostaviti je treba, da je Slovenik igral važno vlogo za dosežene uspehe. Nič manj pa

niso bili zadovoljni posamezni romarji, ki so potrkali na vrata in si želeli domače postrežbe in navodil za razburkani Rim.

Ob teh zunanjih in bolj vidnih dogodkih, za posameznika bolj otipljivih, se je treba ustaviti pri vsakdanjem skritem življenju Slovenika, kamor je prišlo po blagoslovitvi 31 študentov, ki so se leta in leta s študijem pripravljali na bodoče apostolsko delovanje med svojimi rojaki v domovini. Kot bi nam hotel največji Dobrotnik pripraviti posebno veselje, so ravno za desetletnico doktorirali kar trije: iz bogoslužja, svetega pisma in sociologije; in vsi se v teh dneh vračajo domov, da bodo obdelovali po škofovi želji del Gospodovega vinograda.

Omeniti je treba tri srečanja, takoimenovane simpozije, kjer se je na vsakem zbralo nad trideset izvedencev: razpravljali so najprej o vsemisijonskem delovanju pri Slovencih (v jeseni 1981), nato o misijonskem delovanju v mariborski škofiji (po veliki noči 1982) in o božjem služabniku Antonu Martinu Slomšku (v lanskim jeseni). Ob vseh treh srečanjih se je ustavil tudi tisk, čeprav to ni bil namen organizatorjev, ki so si zastavili izključno znanstveno raziskavanje.

+++

Desetletna doba se ni izčrpala samo v uspehih, ampak je v teku časa prinesla na dan nekaj pomanjkljivosti, ki jih mora vodstvo upoštevati. Med vsemi naj omenim le naslednje: Romarji so najbolj občutili, da jim primanjkuje primerna dvorana za družabno srečanje. To posebno po večerji, ko bi vsak — poln vtisov — rad povedal svoje mnenje ali pa z domačo pesmijo potrdil, da smo v Sloveniku "kot doma". Pri večjih obiskih in znanstvenih srečanjih smo občutili potrebo po dvorani, kjer bi mirno tekel pogovor ter bi ne bilo potrebno spreminjati obednice v predavalnico in obratno. Univerzitetni značaj Slovenika zahteva končno primerno dvorano za knjižnico, kamor se stekajo knjige, ki kakor koli govorijo o teologiji in filozofiji ali o veri in katoliškem delovanju med Slovenci doma in v zamejstvu. Hvala Bogu, da knjige prihajajo, samo da prostora ni bilo. Slovenikova knjižnica dobiva svoj izrazit obraz in nenadome-

stljivo poslanstvo. V krogu rimskih narodnih, univerzitetnih in redovniških knjižnic, predstavlja našo filozofsko-teološko kulturo. Vse duhovnike prisrčno vabim, da nam posredujejo redkosti slovenskega čtiva in s tem doprinesete svojo "veliko opeko" h gradnji naše edinstvene kulturne cerkvene ustanove, v kateri se zrcali slovenska duša.

Tem vrzelim je bilo treba najti primerno rešitev, zato smo pred dvema letoma prosili arhitekta Jožeta Kregarja, naj nam pripravi načrt za racionalno izrabo pritličja, ki je bilo v najemu. Izvedbo pa je prevzel arhitekt Jože Breč.

+++

Zunanji znaki so nam namigovali, da je prišel trenutek za izvedbo načrtov. Nepričakovano so bili izpraznjeni določeni prostori in rimska občina je v kratkem času odobrila načrte. Tako smo se lotili dela, ker smo prepričani, da je tukaj božji prst. Delo res dobro napreduje in vse kaže, da bomo v novembru končali.

Z deli pa so seveda povezani stroški. Dosedanja pomoč dobrotnikov, kot tudi vidni zunanji znaki naklonjenosti, posebno pa zaupanje na božjo previdnost, ki se poslužuje človeškega delovanja, nam dajo pogum in prepričanje, da bomo s skupnimi močmi začeto delo srečno končali.

Nobenega ne bi radi izključili od sodelovanja in vse prijatelje lepo vabimo, da doprinesejo delček. Prav lepa hvala vsem, ki ste že darovali svojo "opeko", in

Vas zdaj spet bratsko vabim, da nam priskočite na pomoč. Gre za ustanovo, ki presega osebne interese in je ena izmed redkih, da ne rečem: edina slovenska kulturna ustanova, ki jo kot slovensko pravno osebo prizna cerkveno in civilno, narodno in mednarodno pravo. Nekoč so naši predniki nosili "višarska polena" in zgradili Svete Višarje — mi pa prosimo, da za Slovenik prinesete "opeko", ki stane 5.000.— lir. Kamen na kamnu palača, opeka na opeki Slovenik! Vse "opeke" bomo simbolično položili pod marmornato ploščo z napisom "Sveto leto odrešenja 1983" in papeževim grbom.

S tem dobi naša dejavnost veliko večji pomen. Ne gre samo za stvarno gradnjo, ampak za neko skupno akcijo vernih sobratov in sester po svetu, s katero bomo postavili skupni spomenik svoje vere in hvaležnosti. Pred desetimi leti smo se zbrali okrog vogelnega kamna, vzetega iz bližine groba svetega Petra. S simbolično "opeko" pa bomo zgradili skupni spomenik vere, izraz našega notranjega prepričanja in vzpodbudo bodočim rodovom. Ako bo prišla primerna prilika, bomo svojo hvaležnost tudi skupno izrazili v obnovljenem delu Slovenika.

Tole današnje sporočilo naj bi bilo najprej prav pri srčna zahvala vsem, ki ste že prinesli "svojo opeko", povabilo vsem, ki bodo dostavili še "svojo", prav posebno pa vsem Vam, ki nas z molitvijo podpirate in kličete na našo rimsko slovensko ustanovo po Marijinem posredovanju blagoslov Najvišjega.

Rim, 18. okt. 1979:
Papež Janez Pavel II.
je pravkar kronal
sliko Marije Pomagaj
našega zavoda
SLOVENIKA

+ Zadnji teden v avgustu je bilo pri nas res živahno. Ne le končne priprave za Mladinski koncert pri celotni organizaciji prireditve in sto skrbeh za nastop — imeli smo tudi lepo število dragih gostov iz Sydneya in Adelaide. Iz Sydneya jih je pripeljal poln avtobus v soboto dopoldne, Adelaidčani pa so prišli skoraj istočasno z vlakom ter smo vse skupaj pobrali na postaji. Nekaj gostov je stanovalo v Baragovem domu (tu smo imeli tudi p. Valerijana in za eno noč senatorja Miša Lajovica), sestrski Slomškov dom je imel nad dvajset deklet iz Sydneya, nekaj smo jih porazdelili po naših gostoljubnih družinah. Pa še v bližnjem motelu smo rezervirali precej sob za tiste, ki so hoteli na svoje, a hrano so imeli priliko dobiti pri nas.

Tako sta imeli zlasti kuharici — pri nas s. Ema in pri sestrah s. Monika — polne roke dela. A pristno gostoljubje pokrije vse skrbi in napravi vsak trud sladkak. Upamo samo, da so bili tako sydneyjski kakor adelaidski gostje med nami zadovoljni.

+ MLADINSKEGA KONCERTA ne bom opisoval, saj je o njem v tej številki izčrpen samostojni članek s priloženo dveh strani slik. Prireditve je bila res kulturni uspeh kot malo takih med nami. Kljub istočasnem nastopu "Planšarjev" pri klubu Jadran je bila cerkevna dvorana polnoštevilo zasedena, vzdušje udeležencev kakor nastopajočih pa nepopisljivo. Vstopnina je prinesla našemu Skladu za bodoči Dom počitka lepo vsoto 1.105.— dolarjev.

Naj se na tem mestu iskreno zahvalim vsem nastopajočim in vsem sodelavcem, ki so kakor koli pripomogli k tako uspešni kulturni prireditvi. Mladinski koncert 1983 je za nami — ostal bom vsem udeležencem v najlepšem spominu.

+ Naj ne bo zamere, a ob teh dneh obiska sydneyjske in adelaidске mladinske skupine me je zelo motilo tole dejstvo: razen male skupine, ki se je spoznala z nekaterimi gosti že na prejšnjih srečanjih, ni bilo nikjer melbournskih mladincev, ki bi želeli spoznanja. Toliko je pri vseh treh naših klubih govora o mladini, zato bi človek mislil, da bi odbori izrabili priliko in se potrudili za srečanje svoje mladinske sekcije s sovrstniki iz Sydneya in Adelaide. Tako gostoljubnost bi bilo želeti in bi se najbrž tudi obrestovala. Pa je šla lepa priložnost mimo... V čigavo šlo? Odgovor je vreden iskrenega razmišljanja.

+ Poročilo o ostalih dveh prireditvah (v torek in sredo, 30. ter 31. avgusta) — celovečernem KONCERTU harmonikarske skupine glasbenega učitelja Heinza Dabemiga — bo prišlo na vrsto v prihodnji številki. V tej je zmanjkalo prostora. Tudi ta dva koncerta sta bila izreden uspeh in obenem dostojno slovo odhajajočemu avstral-azijskemu prvaku Branku. Pa seveda tu-

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

di finančna pomoč temu našemu talentu, ki odhaja v Kanado nadaljevat glasbene študije. Naj Branku tudi na tem mestu izrečem naše iskrene želje, da bi ga čakalo v življenju še veliko velih uspehov.

+ Nisem še menda omenil v tipkariji, da se je tudi letos naša slovenska skupina na nedeljo 17. julija pridružila ostalim narodnostim in se udeležila v stolnici ekumenskega bogoslužja ter skupnih prošenj za usuznjene narode sveta. Zbrali smo se ob svoji narodni zastavi in naših cerkvenih banderih s kar opaznim številom narodnih noš, slovensko prošnjo pa je — oblečena v narodno nošo — tudi to leto izrekla Marija Lah.

Vsem prisrčna hvala za udeležbo!

+ Že tradicionalna OČETOVSKA PROSLAVA tudi ni šla mimo nas. Po deseti maši na prvo septembrsko nedeljo smo se zbrali v dvorani h kratkemu a prijetnemu nastopu učencev naše Slomškove šole. Z deklamacijo o očku (sestavil jo je njen atek sam) pa je sodelovala tudi mala Lidiya Lapuh iz oddaljenega Morwella. Iskrena zahvala učiteljicam kakor otrokom! In seveda Društvu sv. Eme za postrežbo ter gospodinjam, ki so pomagale napolniti mize. Bilo je res prijetno domače slavlje. Vstopninski prostovoljni dar (62.— dolarjev) smo tokrat namenili kot pomoč Baragovi knjižnici, izkupiček za srečolov (51.— dolarjev) pa je šel v Sklad Doma počitka.

+ Zdaj pa menda že lahko zaključimo letošnjo zeganjsko akcijo za vzdrževanje našega verskega središča. Ciril-Metodovih kuvertic se je vrnilo 236 s skupno vsoto 3.327.90 dolarjev. Bog povmi vsem dobrotnikom slovenske cerkvice!

+ Krst morem omeniti en sam in sicer 6. avgusta, ko je v naši cerkvi krščevala družina Lowe. Mlada družinica, Graeme William in Anna Josephine r. Mikuš, Mulgrave, sta dobila ljubko hčerkico. Klicala jo bosta za Megan Anne. — Naše čestitke!

+ Tudi poroka je bila ta čas pri nas le ena. **Franc Smrdel** iz Glenroya, ki mu je pred dvema letoma umrla žena **Frančiška**, se je naveličal vdovskega samotarjenja. Dne 3. septembra se je poročil z **Antonietto Katarina Coviello**, vdovo **Giuliani**. Nevesta je italijanskega rodu, ženin pa je bil rojen v Selcah in krščen v župniji Slavina. — Novemu paru obilo blagoslova!

+ Saj ne vem, ali bo zaradi moje bolezni in dolgega zastoja (bolezen sem omenil v uredniških vrsticah na drugi strani platnic!) ta številka vsaj v rokah melbournskih bralcev pred prvo oktobrsko nedeljo. Pa naj vseeno tu omenim, da se bomo na to nedeljo, 2. oktobra, zopet udeležili popoldanske maše (ob 2:30) v stolnici. To je že nekaj časa vsakoletno srečanje v melbournsko nadškofijo priseljenih narodnih skupin, ko se zberemo okrog oltarja in izseljeniški duhovniki somašujemo z nadškofom (letos ga bo v odsotnosti nadomeščal pomožni škof **Kelly**). Upam, da bomo tudi letos z lepo udeležbo predstavljali svojo etnično skupino. Obenem bomo ta obisk stolnice izrabili tudi za naše narodno svetoletno romanje. Posebej so seveda vabljeni narodne noše, da bo naša skupina pestrejša. Par v narodni noši nas bo tudi zastopal pri daritveni procesiji in sodeloval pri prenosu mašnih darov k oltarju.

+ V nedeljo 7. avgusta je nenadoma umrla na hčerkinem domu v Hamlyn Heights (Geelong) **NEŽKA** (Dušanka) **JANKOVIČ** r. Mramor. Sedeč na zofi je pestovala svojega pettedenskega vnučka, ko ji je nenadoma zastalo srce. Ko so jo našli domači, je bila že mrtva, a otročka je še trdno in varno držala v rokah... Mašo zadušnico smo imeli pri Sv. Duhu v Manifold v četrtek 11. avgusta, nato je sledil pogreb na Western Cemetery.

Pokojnica je bila rojena v Malih Laščah na Dolenjskem dne 11. marca 1914. Po vojni je živela v Beogradu in ostala tam tudi kot vdova. V aprilu je prišla v Avstralijo k hčerki **Mariji** por. **Lindi** in na nekaj mesece počitnice, ki pa jih je tako nepričakovano predčasno zaključila s potovanjem v večnost. Naj ji bo avstralska zemljica lahka! Kljub dolgoletnemu življenju

izven rodne domovine je ostala zavedna Slovenka. Vsem, ki so jo v teh mesecih v Geelongu spoznali, bo ostala v lepem spominu kot veder in odprt značaj.

+ Slučajno sem zvedel, da je dne 21. avgusta umrl rojak **IGOR JOŽEF KODERMANN** v starosti blizu petdeset let. Poročen je bil s Poljakinjo in je živel v Campbellfieldu. Zadel ga je srčna kap. Rojen naj bi bil v Mariboru (drugo poročilo pa ga ima za Primorskega Slovenca). Pokojnikovo truplo je bilo upepeljeno v fawknernskem krematoriju. Poleg žene in hčerke zapušča še sestro **Bernardo** v Kanadi in več sorodnikov v domovini.

Upam, da bom za Matico naših pokojnih v novembru le dobil podrobnejše podatke o pokojnem.

+ V petek 26. avgusta je zadel srčna kap **ANTONA PETKA**, ki je s svojo družino živel v McKinnonu. Četudi je pokojnik že dolgo bolehal na srcu in je bil zato tudi predčasno upokojen, je prišla smrt nepričakovano ter je domače in znance zelo prizadela. Pokojni **Anton** je bil rojen dne 29. maja 1933 v Beltincih v Prekmurju. Leta 1958 se je v cerkvi svete Družine v Belparku (Geelong) poročil z **Elizabeto Hazič** iz Strigove. Njuna hčerka **Majda** je zdaj že poročena.

Mašo zadušnico smo imeli v slovenski cerkvi na predvečer pokopa, pogrebne molitve ob krsti pa v torek 30. avgusta v kapeli pogrebnega zavoda **Alisson** v North Springvale. Sledil je pogreb na pokopališče v Springvale.

+ V ponedeljek 5. septembra je na svojem domu v melbournskem okraju **Ardeer** nenadoma umrla **ANGELA GODINA**. Še dan prej je možu **Karlu** pripravila veselo praznovanje za Očetovski dan, v ponedeljek ji je postalo slabo, spravili so jo v posteljo, pa jo našli kasneje na tleh ob postelji — mrtvo. Blaga pokojnica je bila rojena v družini **Filipčič** dne 5. oktobra 1929 v Hotični, župnija **Slivje**. V Trstu se je leta 1954 poročila in se z možem še isto leto izselila v Avstralijo. Poleg moža in sorodnikov zapušča pet otrok, od katerih je starejša **Freda** že poročena, ostali (**Boris** 24, **Carol** 15, **Bruna** 13 in **Maks** 11) pa so še doma.

Cvetje vseh vrst in za vse prilike
nudi melbournskim Slovencem

ANN-GWENN BOUTIQUE FLORIST

186 Moreland Road, Brunswick, Vic.

Tel.: 386 5496 — Po urah: 470 4046
in 470 4095

Vprašaj za ime: GIOVANNA VERGA

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

Pogrebno mašo za pokoj Angeline duše sva opravila z domačim župnikom v ardeerski farni cerkvi Matere božje na četrtek 8. septembra, vstajenja pa bodo čakali njeni zemski ostanki na keilorskem pokopališču.

+ Vsem našim pokojnim, ki jih je tokrat kar preveč (in same nagle smrti!), naj Bog podeli večni mir! Iskreno sožalje vsem sorodnikom tukaj in v domovini!

+ Večerno mašo bomo imeli v oktobru na torek 4. oktobra, ko obhajamo praznik sv. očeta Frančiška. Dalje na prvi petek v mesecu (7. oktobra), ko je obenem tudi praznik Rožnovenske Matere božje. Ker je oktober mesec rožnega venca, bomo imeli posebno rožnovensko pobožnost (če z mašo, bo sproti objavljeno) vse petke meseca (14., 21. in 28. okt.) ob pol osmih zvečer. Vabljeni! Obenem vabim vse družine, da doma poživijo družinsko molitev rožnega venca, ki žal med nami tako pojema.

+ Ker je ravno prilika, morda ne bo napak, če tudi v MISLIH objavim del letošnjega pisma, ki so ga viktorjski Slovenci prejeli v juliju ob priliki letošnjega proslavljanja naših cerkvenih zavetnikov sv. Cirila in Metoda. Saj tudi marsikoga, ki ni v Melbourneu, zanima napredek naše akcije, ki je tudi v MISLIH mimogrede večkrat omenjena.

Vsem je znan naš zadnji projekt, ki smo ga pričeli s Skladom za bodoči DOM POČITKA v avgustu 1971. Pred nekaj leti nam je uspelo pridobiti ob cerkvi obširno zemljišče z dvema stanovanjskima hišama (po ocenitvi izvedenca je vredno vsaj četrta milijona dolarjev), ki nam prinašata stanarino, dokler ne pričnemo z uresničevanjem načrtov. Kdaj bo to? Kar pogosto dobivam to vprašanje (celo od takih, ki v Sklad še niso doprinesli svojega deleža!), zadnji čas pa sem od več strani celo slišal, da sem ves nabrani denar "poslal v Afriko". Čudno nezaupanje!

Da boste vsi, zlasti pa dosedanja darovalci, na jasnem, sem se namenil v tem pismu dati obračun celotne akcije od 1. avgusta 1971 (pričeli smo s polovico odškodnine ob moji avtomobilski nesreči, dočim je šla druga polovica za pričetek akcije nakupa zemljišča, kjer stoji zdaj adelajdska slovenska cerkev svete Družine) pa do 23. junija 1983. To finančno poročilo je pripravil registrirani računovodja Marko Zitterschlager iz St. Albansa, ki nadzira naše knjige in se mu za njegovo skrbno delo na tem mestu iskreno zahvaljujem.

Skupna vsota vseh dohodkov: 445.094.99 dol.

Sem spadajo darovi (119.923.12 dol.), organizirane nabirke kot so koncerti, Walkathon... (63.050.87 dol.) zasebna posojila (73.833.60 dol.), bančno posojilo za nakup zemljišča (130.000.00 dol.), stanarina od stanovanj obeh hiš na zemljišču (36.805.11 dol.), ban-

čne obresti (20.476.65 dol.) in zavarovalnina za pogorelo leseno barako na zemljišču (1.005.64 dol.).

Skupna vsota izdatkov: 368.404.11 dol.

Sem spada nakup zemljišča (201.907.99 dol.), povrnitev celotnega bančnega posojila z obrestmi vred (144.271.57 dol.), davki na zemljišču in zavarovalnina (11.260.57 dol.), nujna popravila na stavbah (1.360.18 dol.), povračilo nekaterih zasebnih posojil (5.820.00 dol.), obresti na nekatera zasebna posojila (1.467.00 dol.), pravni in administrativni stroški (2.313.44 dol.) in bančni stroški (3.36 dol.).

V Skladu za naš Dom počitka je dne 23. jun. 83 vsota 76.690.88 dolarjev. Od tega je pri CTB naloženo za višje obresti 65.800.00 dol., v Investment A/c je 10.162.04 dol., na čekovnem računu pa je vsota 728.84 dolarjev. Vse na ime: Slovene Mission - Old Age Home Fund.

Upam, da sem s tem zadovoljil vse, zlasti nezaupljive. Kar lahko priznamo, da smo bili pridni. Zemljišče je naša last, odgovor na "Kdaj bomo pričeli?" pa zavisi od nas vseh. Če bi morali danes vmiti vse dolgove, bi bilo v Skladu le še 8.677,28 dolarjev. Res nam jih še ni treba, a Sklad vsekakor potrebuje dorežljivosti in razumevanja vseh melbournskih Slovencev, da zadeva gre dalje ter bo ostarelim med nami v prid, nam vsem pa v ponos. Ne recite, da nismo zmogni! Ko prebiram dolge vrste darov (v petstotakah in tisočakah) za nove društvene dvorane, vem, da zmoremo veliko več tudi za naše središče, kot smo pokazali doslej. Res dvorana služi v razvedrilo darovalcu, Dom počitka pa mu morda ne bo nikoli (ali pa - kdo ve?). A naše ime med darovalci nam bo v ponos in dar bo šel z nami tudi v večnost. Kar vredno našega pomisleka in sodelovanja!

Slovenec – vice-konzul

PROTI koncu meseca julija je dobil p.urednik nepričakovani obisk iz Canberre: Faležev Johnny ga je obiskal s svojo boljšo polovico in tremi glavicami drobiža. Prišel je po slovo, je dejal, ker "odhaja za nekaj časa v Kanado na novo službeno mesto v Vancouver." Obenem je spremenil tudi naslov za MISLI, katere prejema že odkar je "na svoje". – Obiska sem bil iz srca vesel in ob srebanju kave sem mu pravil marsikaj o Kanadi, kjer živi tudi lepo število Slovencev in ima Toronto celo slovenskega škofa, nečaka našega pokojnega urednika p. Bernarda.

Enega pa mi John ni povedal in štejem mu v čast, četudi je s tem moja uredniška in časnikarska radovednost dobila po nosu: da je imenovan za avstralskega vice-konzula v Vancouverju, B. C., Kanada, kjer bo tri leta upravljal to odgovorno službo. To mi je prišlo na ušesa šele po njegovem odhodu. Da je visoko imenovanje doletelo našega rojaka, je vsekakor nam vsem v ponos in ne sme mimo brez javne omembe.

JOHN FALEŽ je bil rojen 17. decembra 1964 v Canberri kot drugi sin znane in zavedne družine Cvetka Faleža in Ade r. Velan. Krščen je bil pri Sv. Patriku v Braddonu, obiskoval St. Brigid's Primary School, nato pa katoliški Daramalan College, kjer je študije uspešno zaključil leta 1972. Nato je eno leto začasno delal pri Commonwealth banki, dokler ga ni sprejel v službo Department of Trade and Resources. Zadnji dve leti se je poleg dela posvetil tudi študiju ekonomije na Narodni univerzi.

Slovenščino je John obvladal že od mladega, saj so v Faleževi družini z otroki govorili "po domače". Leta 1974 pa je pred božičem oče oba svoja sinova po-

slal tudi za nekaj mesecev v Argentino. Takrat je bilo namreč nekaj govora o izmenjavi naše izseljenske mladine. Žal je razen Faleževga primera zadeva ostala v načrtih in do kakega obratnega obiska iz Argentine v Avstralijo ni prišlo.

John se je poročil leta 1976 s Susan Roberts. To je ena redkih avstralskih deklet, ki se je neverjetno vžive-la v naše izseljenske razmere. V canberrskem Slovenskem domu je sodelovala ob vsaki priložnosti in obiskovala tudi slovensko šolo, pri slovenski maši v Canberri pa je več let z orglami spremljala petje. Kar le more, z Johnom in tudi otroki, ki so že trije (Renee ima šest let, Ema bo imela v novembru tri, Tonček pa prav takrat eno leto), skuša govoriti slovensko.

Department of Trade, kjer je John zaposlen, razpolaga v Vancouverju, B. C., Kanada, s postojanko "Trade Post". Vodi jo Trade Commissioner. Ista avstralska državna postojanka v Kanadi pa upravlja tudi konzularne posle, katere je zdaj za tri leta kot polnopravni avstralski vice-konzul prevzel naš John. Moral se je izkazati vreden tolikega zaupanja vlade in pokazati je moral veliko zmožnosti, da je pomembno imenovanje zadelo ravno njega. V začetku avgusta je z družinico odšel na pot in avgustova številka MISLI je že poromala za njim preko Tihega oceana...

Faleževemu Johnu k visokemu imenovanju vsi rojaki iz srca čestitamo, saj je njegova izbira za tako odgovorno mesto v ponos ne le njemu in Faleževim, ampak tudi nam vsem. Iz srca mu želimo, da bi v službi vice-konzula poleg odgovornosti našel tudi obilico zadovoljstva. In upajmo, da bo izrabil priliko bivanja v Kanadi za stike s kanadsko Slovenijo, ki ga bo brez dvoma sprejela kot svojega dragega rojaka iz "down under" – Avstralije.

MESEC je okrog in kar nič dosti novic ne najdem, ki naj bi iz Adelaide prišle v MISLI.

Razpored svetih maš je nespremenjen: ob delavni-kih jutraj (razen sobot), ob zapovedanih praznikih ob sedmi uri zvečer, dočim je nedeljska maša ob de-seti uri dopoldne.

Rojaki v Berriju imajo slovensko mašo vsako zad-njo nedeljo v mesecu ob petih popoldne. Pred mašo je vselej priložnost za sveto spoved.

Verouk za prvo sveto obhajilo je vsako nedeljo po maši. A prvo obhajilo bomo imeli malo kasneje kot predvideno, saj zaradi bolezni in odsotnosti v bolnišnici ves mesec nisem mogel imeti pouka.

Radijska oddaja v priredbi verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob 8 uri na valu 5 EBI FM.

V mesecu juliju smo rojaki iz Adelaide in okolice priredili svetoletno romanje v Berri. Kljub deževnemu dnevu je bilo romanje zelo prijetno in pristrčno. Seve-da mora biti pri romanju glavno obisk cerkve in maša, a že zaradi razdalje in srečanja s tamkajšnjimi rojaki je bilo romanje v zvezi z domačim srečanjem tudi iz-ven cerkvenih sten. Že med potjo so nam naše dobre gospodinje naravnost oblagale z dobrotami. Rojaki v Berriju pa so nam pripravili dvorano in kvintet Planin-ka je skrbel za dobro voljo.

V imenu naše adelajdske skupnosti bi se rad zahva-lil rojakom v Berriju za tako lep sprejem in za vso po-moč, zlasti gg. Slavku in Milanu Kregarju, Petru Hauptmanu in njegovemu sinu in vsem sodelavcem, katerih imena niti ne vem. Lepa zahvala tudi Klubu Berri.

Ob koncu smo si vsi želeli še več takih srečanj. Bog daj, da bi se res še večkrat takole sešli in skupaj pove-selili. To zadnje srečanje pa je lep dokaz, da se z obo-jestranskim sodelovanjem in razumevanjem da veliko

adelajdski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
44 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

narediti za utrditev skupnosti. Žal včasih pri nas po-grešam sodelovanje dveh skupnosti in dobro voljo za najosnovnejše stvari, ki so važne za medčloveške od-nose. Ko bi nas vsaj preteklost kaj naučila . . .

Med težjimi bolniki bi posebej omenil Toneta Šaj-na, ki ga je obiskala zahrbtna bolezen. Bolezen prena-ša s potrpenjem in ob sebi ima tako dobro ter požrt-vovalno ženo, ki zanj skrbi noč in dan. Vendar zdrav-je vrača samo Bog. (Medtem je bolnik že pokojnik. Sožalje družini, njemu pa božji mir! — Op.ur.)

Je pa še več Slovencev med bolniki, celo neznanih imen. Vse priporočam v molitev, da bi svoje trplje-nje združevali s Kristusovim trpljenjem in da bi jim Bog dal zdravje. Vse rojake pa naprošam: sporočite mi ime bolnika in naslov oz. bolnišnico. Rad ga bom obiskal in mu prinesel tolažilo vere.

Rožnovenska pobožnost v mesecu oktobru bo v naši cerkvi vsak petek in soboto zvečer po večerni maši. Vabim na udeležbo! Marijo bomo posebej prosili za mir in slogo med nami.

Doma so se družine rade zbiralke k molitvi rožnega venca. Tu v zdomstvu pa smo žal to nekako pozabi-li — zadremali smo. Kje je temu vzrok? Morda imamo vsega preveč in mnogi mislijo, da molitev v njihovem življenju ni več potrebna. Toda tudi življenja je enkrat konec. Morda bo ob tem dejstvu le kdo spoznal, da se brez Boga in molitve le ne da prav živeti.

P. JANEZ

OB OČETOVSKEM DNEVU

— NEKAJ ŠAL O OČKIH

"Babica, bratca bom dobil!"

"Kako pa si to iztuhtal?"

"Ko je bila mamica bolna, sem dobil sestro; zdaj je pa ata bolan."

Telefon zazvoni. Oče petih hčera prehiteno izmed njih in dvigne slušalko.

"Ali si ti, moja žabica," se oglasi neznanec.

"Ne, tu je lastnik cele mlake," odgovori oče.

"Kaj pa pravi vaš sin k temu, da ste prodali svoj ve-liko avto in kupili namesto njega majhnega?"

"Prej me je klical 'ata', zdaj pa mi pravi 'atek' . . ."

KONCERT 1983:

„Naša pesem naj živi!“

POD TEM GESLOM je bil letošnji MLADINSKI KONCERT v nedeljo, 28. avgusta 1983, v Baragovi dvorani – Kew. Koncert je bil ponovno v priredbi Slovenskega verskega in kulturnega središča v Melbourne z udeležbo mladinskih skupin iz Adelaide in Sydneya ter seveda nastopom domačinov.

Koncert je bil vzorno organiziran, dvorana napolnjena s poslušalci. Koliko dela je bilo opravljenega, vedo melbournski prireditelji s p. Bazilijem na čelu, poleg udeležencev iz Adelaide in Sydneya, ki so prav s svojim gostovanjem doprinesli k uspehu tega reprezentativnega in najboljšega kulturnega nastopa naše slovenske mladine v Avstraliji. Vsakoletno prirejanje takih koncertov je zdaj že devetletna tradicija. Letos je pokazala za mnoge nesluten vsestranski dvig kvalitete in zagotavlja ob nezmanjšanih naporih kulturno kontinuiteto mlajše generacije slovenskih naseljencev. Poleg priprav je upoštevati stroške potovanja in bivanja vseh, ki so za to priliko obiskali Melbourne ob letošnjem mrzlem in deževnem vremenu. Doseženi uspehi, navdušeno odobravanje udeležencev in dobra volja, s katero so bili tukaj pozdravljeni, je odtehtalo vse drugo. Izkupiček prireditve pa je bil plemeniti dar za bodoči Dom počitka.

Koncert se je začel ob štirih, kot je bil napovedan v programu. Pater Bazilij je s kratkim nagovorom pozdravil vse navzoče, se zahvalil za skupne napore vsem udeležencem koncerta in vsem, ki so prispevali v pripravah za to prireditev.

Potem je predal vodstvo sporeda IRENI BIRSA in KARLU ŠKOFIC, ki sta izmenoma v slovenščini in angleščini napovedovala koncertne točke ter predstavila nastopajoče s kratkim in zanimivim opisom.

Prva je nastopila KATARINCA PERSIČ, ki je še mlada deklica, rojena v Geelongu, a je že nastopila na prejšnjih koncertih z deklamacijami in petjem. V lepi slovenščini je odlično deklamirala pesem Mirka Kunčiča „Vnuk poje“. Publika je navdušeno ploskala.

Potem so prišli na oder štirje muzikanti: BOJAN JAKŠA (klarinet), precej mlajši bratec DAVID JAKŠA (trobenta), PETER PIRNAT (harmonika) in BERNARD ZUPAN (kitara). Zaigrali so tri Avsenikove pesmi: „Cvetoče tulpe“, „Kraguljčki na saneh“ in „Veter nosi mojo pesem“. V Sloveniji so Avseniki

za mnoge najbolj popularni in isto bo lahko tukaj. Fantje so dobro zaigrali in si za ta koncert celo nadelili ime „Mladi Avseniki“. Zraven je lepo pela ANITA PAHOR. — Prava senzacija v ansamblu je bil David Jakša, ki je mlad in majhen dečko, a je odlično obvladal trobento. David med Goljati.

V tretji točki je nastopila ANITA PAHOR. Lepo je zapela slovensko narodno „Eno rožco ljubim“ in potem v angleščini pevsko zelo ahtevno „Somewhere Over the Rainbow“ (Harburg) ob prijetni spremljavi harmonike simpatičnega PETRA PIRNATA. Ploskanju ni bilo konca, kar je vsekakor merilo njene popularnosti med nami. Anita je iz znane muzikalne družine. Njen starejši brat Walter je bil pred leti pevovalja „Glasnikov“. Škoda, da je opustil, a poročil se je in zaposlen je s študijem kemije na višjih akademskih stopnjah.

Sledili sta dve zanimivi točki.

ANITA SANKOVIČ je na klavirju pretehtano zaigrala igravo skladbo „Kukavica“ (Daquin) in potem še priljubljeno Haydnovo „Sonato“ Prej je Anita že mnogokrat nastopala s petjem, zdaj pa se razvija v talentirano pianistko. Obe skladbi sta bili dobro izbrani in izpričujeta njen glasbeni čut. Kdor pa je bil gluha za igranje klavirja, je lahko še vedno prišel na svoj račun, saj Anita dobro izgleda v koncertni obleki in se je za ploskanje tudi zahvalila z lepim nasmehom.

Potem je nastopila postavna LYNETTE DREZGA, ki je priljubljena plesalka. Študira balet in je lepo odplesala zahtevno „Sentimentalno romanco“ na muziko svetovno znanega komponista Dimitrija Šostakoviča. Zanimivost njenega plesa je bila v koreografski interpretaciji ter blizu klasičnega baleta. Pri njej je opazen napredek od zadnjega nastopa, ne samo po tehnični strani izvajanja, ampak tudi po glasbeni interpretaciji. Balet je zelo zahtevna umetnost, ki poleg telesnih sposobnosti in talenta terja mnogo vežbanja.

Nato smo slišali harmonikarja ANDREJA KRUH, ki je zaigral poskočno Slakovo „V saneh na ples“, „A Whiter Shade of Pale“ (Reid & Brooker) in še „Light my Fire“ (Morrison & Krieger). Očividno mu leži temperamentno igranje in ne manjka mu volje za na-

predek. Dobro igranje in priljubljenost harmonike je pokazalo odobravanje s ploskanjem.

Zaključna točka pred odmorom je bil nastop "ZARJE", mladinskega pevskega zbora sydneyjskega verskega središča, ki ga je pater Valerijan pripeljal na obisk in k udeležbi. Že ko so se vrstili na odru, so bili pozdravljeni s ploskanjem in vsakdo je bil vesel že pogleda nanje. "Zarja" je številni in kvaliteten mešani mladinski zbor, ki je lahko v čast vsakemu. Kot skupina so stari znanci, ki so na teh koncertih že prej nastopili. Na odru so skupaj peli v treh skupinah, dobro naštudirane pesmi ob spremljavi lastnega instrumentalnega kvarteta pa so bile: "Pojmo soncu vsi" (Iz zbirke Pepel in kri), "Scarborough Fair" (Simon & Garfunkel) ter Venček naših modernih cerkvenih pesmi (Koliko človek – Čuj, Gospod! – O, bratje, čujte! – Z nami, Gospod).

Zapeli so na tako nov in originalen način ter lepo, da so vse navdušili in ploskanja ni bilo konec. Vsak je bil tudi prijetno presenečen, kako lepo se lahko v modernem ritmu zapoje cerkvena pesem. Disciplinirano petje, za kar gre zasluga še posebej vodji zbora, simpatični IRENI KUŽNIK, in organistini MIRIAM BAVČAR. Ostala imena so:

JUDY BAVČAR	OLGA KUŽNIK
JOE CARR	SYLVIA KUŽNIK
MARIO CARR	JOSIE
BERNADETTE	MODRIJANČIČ
FRANKIN	ROBERT PEČOVNIK
ERICA FRANKIN	KATHRINE PEZDIRČ
MILENA GODEC	MARK ROŽANC
TONY GODEC	TANYA SUŠANJ
DENISE GRŽELJ	RENATA SUŠANJ
MARGARET GRŽELJ	JUDY ŠAJN
ANNA KAVAŠ	KAREN ŠAJN
BORIS KOBAL	PETER ŠARKAN
SONIA KOLAR	GAIL TWRDY
TANIA KOLAR	KAREN TWRDY

Spremljava: MARK STARIHA (prva kitara)
HENRY STARIHA (bas kitara)
FRANK ROŽANC (kitara)
GLEN HENWOOD (bobni).

Po odmoru je tretjič nastopila ANITA PAHOR in deklamirala priljubljeno Gregorčičevo pesem "Veseli pastir". Bila je oblečena v pastirja in z "ukriviljeno palico v roki". Pesem je dobro naštudirala tudi glede izgovorjave kot kretenj. Ima res dar govora, petja in nastopa. Tak talent spravi v dobro voljo vsakega.

Nastopil je mlad melbournski petčlanski ansambel "VEČERNI ZVON". Sestavljajo ga: JOHN BARIČ (harmonika), ZLATKO FEKONJA (saksofon in kla-

rinet), ANDREJ TURK (prva kitara), EMILIJA ARNUŠ (druga kitara) in MAJDA BARIČ (bobni). Zaigrali so tri vesele skladbe: "Danes praznujemo" (Mihelič), "Ena, dve, tri . . ." in "Mačice" (obe Požek). Zaigrali so ubrano in poskočno ter je skoraj težko verjeti, da igrajo šele eno leto. Učijo se pod vodstvom g. Franca Hartmana. Pozornost je vzbudila mlada Majda Barič z igranjem na boben. Brez treme, nasmejana, je očitno zabavala sebe in nas.

Na oder je prišel mladi DAVID ŠVENT, ki pa je že leta vztrajen in dober harmonikar. Zaigral je v Slakovi priredbi "Pod to goro zeleno" in učinkovito "La Paloma" (Vradier). študij glasbe ga veseli, že se je poskusil na tekmovanjih in se bo še. Želimo mu mnogo uspehov.

Posebno odobravanje so želi pevci mladinskega zbora adelajdskega verskega središča pod vodstvom pevovodje g. JOŽEFA ŠTERBENCA. Vsem je še v spominu njihov lanskoletni uspeh. Zapeli so šest pesmi, nekaj ob spremljavi harmonike (THOMAS VALENČIČ): "Tam na vrtni gredi" (Ocvirk), "Što to miče" (Bučar), "Ko bi jaz zvonček bil" (Engelhart), "Lipa zelenela je" (Jenko), "Triglav moj dom" (Aljaž) in "Belokranjsko kolo", lastna skladba pevovodje Šterbenca, ki je svoj čas študiral na ljubljanskem konservatoriju.

Ploskanja ni konca ne kraja, kadar slišimo ubrane mlade glasove slovenskih pevskih zborov. Tudi letos so dobro zapeli. Posebnost večera je bilo vsekakor "Belokranjsko kolo" s tako značilnim ritmom. Kakor je majhna Slovenija, tako bogata je v različnosti petja.

Člani adelajdskega zbora, ki so nastopili:

ANČKA AHLIN	NIVES KRESEVIČ
PAUL CELIGOJ	SILVANA KRESEVIČ
SONJA DODIČ	SONJA PAHOR
ANITA ISLER	WILLIAM PUŽ
LILI IVANČIČ	LOUISE RANT
MAJDA IVANČIČ	ELIZABETH SUŽNIK
SLAVA IVANČIČ	DAVID VALENČIČ
ROBERT KATERN	SONJA VALENČIČ
ANTHONY KRESEVIČ	THOMAS VALENČIČ
	WALTER VALENČIČ

Za zaključek sporeda je nastopil devetčlanski EASTERN SUBURBS ACCORDION ORCHESTRA z dirigentom g. HEINZ DABERNIG-om. Ta skupina je letošnji avstralazijski prvak in so v orkestru trije slovenskega rodu. To so LIDIJA LAH, PETER PIRNAT in BRANKO TOMAŽIČ-SRNEC, ki je tudi kot solist avstralski prvak v zadnjih treh letih, v duetu pa dvakrat. S tem nastopom se je skupina oddolžila Branku,

NAŠA PESEM

NAJ ŽIVI !

Žgoraj: Eastern Suburbs
Accordion Orchestra

Katarinca Persič

"Mladi Avseniki" z Anito Pahor

Napovedovalca Irena Birs in Karli Skofic

Heinz Dabernig

Avstral-
azijski
prvak
BRANKO
TOMAŽIČ
-SRNEC

Sydneyska "Zarja"

NAŠA PESEM

NAJ ŽIVI !

Anita Pahor

Anita Sankovič

KONCERT
1983

Andrej
Kruh

Lynette
Drezga

Adelaidski
mladinski
zbor (žgoraj)
Desno Jožef
Šterbenc, vodja
adel. zbora

Anita Pahor in Peter Pirnat

David Švent

Ansambel "Večerni zvon"

največjemu slovenskemu glasbenemu talentu med nami in pokazala slovenski publiki, kakšno stopnjo instrumentalnega igranja se lahko doseže.

Celotni orkester (poleg omenjenih so njegovi člani še SUZANNE CHRISTAN, SHARON DICK, JEANETTE MANSKE, ANTHONY SCHULTZ, MARK VERBAKEN in MARK WALLACE) je za začetek zaigral Avenikovo "Pod marelo". LYDIA LAH je nato lepo zaigrala Mozartovo "Malo nočno glasbo". Sledil je duet PETRA PIRNATA in SUZANNE CHRISTAN "Čez dm in strn" (Illing), zares udaren, da je bilo veselje poslušati. Nato smo slišali Brahmsov "Madžarski ples" v izvedbi SUZANNE CHRISTAN, pričakovani višek pa je bilo Brankovo solo igranje. Naš avstralazijski prvak je mojstrsko zaigral prvi stavek iz Mozartove "Čarobne piščalke", potem pa še slovensko "Tradicionalno polko" in dvorana je kar odmevala od navdušenega aplavza.

Ni se še dobro poglelo odobravanje, ko je prišel na oder pater Bazilij in Branku zaželel srečno pot v Kanado, kamor odhaja na višje glasbene študije čez teden dni. V zahvalo in spomin mu je izročil kuverto s čekom in Branku ni preostalo nič drugega, kot povedati nekaj besed v zahvalo.

Harmonikarski orkester je po sporedu zaključil koncertni večer z igranjem "Donavskih valov" (Ivanovici), ob nepretrganem ploskanju pa z Mozartovo prelepo skladbo "Ave verum".

Besedo je povzel še rojak zvezni senator g. Miša Lajovic, ki je navdušeno pohvalil kvaliteto koncerta.

Med drugim je dejal, da je lahko imeti v matični domovini Sloveniji vrhunsko glasbo, težko pa je to doseči v tujem okolju in z dvajsettisoči Slovenci. Zato smo lahko upravičeno ponosni na naše uspehe.

Še zadnjikrat sta povzela besedo napovedovalca in objavila, da bosta naslednje dni še dva celovečerna harmonikarska koncerta in sicer v samostojni priredbi orkestra. Prvi večer (v torek) je bil že razprodan, za drugi (v sredo) pa so bile vstopnice še na razpolago. Oba koncerta sta v korist odhajajočemu Branku.

To naj bi bil skromen opis tega res nadvse uspelega koncerta. Potrebno je pohvaliti tudi oba napovedovalca, ki bosta v enem prihodnjih mesecev postala tudi zakonska partnerja. Napovedovala sta v lepem jeziku in gladko. — Vse glede razsvetljave in ozvočenja so dobro opravili FELIX in FRANK ŠAJN ter VINKO ŠKRABA. Pri vходу pa sta prodajali vstopnice in sprejemali udeležence dve brhki dekleti v narodni noši: MIRIAM KIRN in SONJA LUDVIK.

Slovenska radio-ekipa je napravila precej intervjujev z nastopajočimi za objavo na sporedih etničnega radia, da vsaj delček slišijo tudi oni, ki niso prišli.

Po koncertu je bila v dvorani zakuska za nastopajoče in oddaljene goste ter krepčila za vse. Tudi s temi pripravami je veliko skrbi in dela, ki pa ga pohvalno opravi krožek verskega središča ob pomoči sester.

Prav je omeniti, da smo videli med udeleženci tudi družine iz oddaljenih krajev, kot sta Geelong in Morwell, kar samo potrjuje močno zanimanje dela slovenske skupnosti za mladino, ki je naš up in ponos.

D. C.

Zvezni senator, rojak MIŠA LAJOVIC, je ob koncu povedal nekaj vzpodbudnih besed.

SLUŽBA BOŽJA v Sydneyu je vsako nedeljo ob 9:30 dopoldan v slovenski cerkvi sv. Rafaela, Merrylands. Vigilna maša (velja za nedeljsko) pa je vsako soboto zvečer ob sedmih.

PRVI PETEK v oktobru je letos ravno na praznik rožnovenske Matere božje (7. oktobra). Naj vas tu spomnim, da je ves mesec oktober posvečen molitvi rožnega venca. A ta molitev ni le za oktober, ampak za vse letne čase — molili naj bi jo leto in dan. V mesecu oktobru pa se vprašajmo, kako je pri tem z nami. Letos v letu odrešenja je še posebej primerno, da se znova oklenemo te molitve. Večkrat nam slike kažejo ostarele ljudi, ki molijo rožni venec — vendar rožni venec ni le za starost. Morda pač mislimo, da imajo v svoji starosti več časa za molitev. A za molitev je treba vzeti čas! Življenjska izkušnja govori, da ima človek vedno čas za tisto, kar mu je pri srcu in kar ceni. Pri molitvi rožnega venca ob krsti na predvečer pogreba sem opazil, da mnogi sploh nimajo rožnega venca. Znamenje, da jim nič ne pomeni. Pokojnikove roke pa so večkrat ovite z rožnim vencem in ob tem se mi vsili vprašanje, ali ga je pokojnik v življenju tudi res molil? Če ga ni, mu na mrtvaškem odru in v grobu ne more več pomagati. Je le spodbuden prizor živim navzočim — opomin, naj molijo rožni venec, dokler imajo življenje...

V mesecu oktobru poživimo družinsko molitev rožnega venca! Naj bi ne bilo družine, kjer bi ne zmogli zvečer pred spanjem vsaj ene desetke!

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 18. septembra ob 11:30, nato spet 16. oktobra ob isti uri. Cerkev sv. Beda, Red Hill. Pred mašo prilika za spoved. — Naj omenim, da je nadškofija Canberra - Goulburn dobila novega nadškofa v osebi prevzvišene Franca Carolla, ki je bil dosedaj škof v Wagga - Wagga. Prevzel je izpraznjeno mesto nadškofa Clancyja, ki je postal sydneyški nadškof. Molimo za nadpastirje, da bodo kos svojim odgovornim nalogam!

WAGGA-WAGGA ima slovensko mašo v nedeljo 18. septembra ob šestih zvečer v sestrski kapeli na Edmondson Street, Mt. Erin. Pred mašo prilika za spoved. Tokrat bo med vami p. Ciril.

WOLLONGONG — FIG TREE: služba božja bo v

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

nedeljo 25. septembra ob petih, naslednja pa spet 23. oktobra. Pred mašo je v zakristiji prilika za spoved.

WOLLONGONG — VILLA MARIA pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 9. oktobra, prav tako ob petih popoldan. Pred mašo spovedovanje.

WALKATHON '83, ki smo ga imeli pri Sv. Rafaelu na prvo avgustovo nedeljo, je zbral lepo število rojakov, tako odraslih kakor mladine. Nad petdeset se ga je udeležilo s hojo do Villawooda in nazaj. Nekaj čez enajsto so odšli na pot in zadnji so se vrnili nekaj čez pol drugo uro popoldan. Tudi lepšega vremena ne bi mogli želeli, zato je bil piknik kar na prostem. Res pa je tudi, da so v dvorani zadnji dve soboti položali pod in je bila neuporabna.

Ko to pišem, dokončnega rezultata akcije še nimam — dosedanja doprinos je 1148.14 dolarjev. Naj bi tudi ostali udeleženci čim prej vrnili pole (tudi tisti, ki jih niste uporabljali!), da akcijo zaključimo. Hvala vsem, ki ste se Walkathona udeležili, ali pa sponzorirali udeležence ter pomagali pri pikniku!

MLADINSKI KONCERT v Melbournu, v nedeljo 28. avgusta, je pritegnil lepo število mladine. Tudi naš mladinski zbor "Zarja" je nastopal in žel lepo priznanje. Nastopajoči s starši, sorodniki in znanci so odpoštovali iz Merrylandsa že v petek zvečer in po celonočni vožnji z avtobusom malo pred deseto uro sre-

DVAJSET LET MED NAMI. — Dne 23. oktobra 1963 je v sydneyjsko pristanišče priplula ladja ORIANA, ki nam je iz Amerike pripeljala mladega patra VALERIJANA JENKA. Letos bo torej poteklo že dvajset let od takrat. Dvajsetletno patrovo delovanje v Avstraliji je bilo in je živo vtkano v življenje Slovencev v New South Walesu. Nobenih plaket mu ne moremo dati, radi pa bi se mu zahvalili za vso očetovsko dobroto, ki jo je dvajset let sejal med nami. Priredili mu bomo ZAHVALNI VEČER v soboto, 22. oktobra, ob šesti uri zvečer. — Prvi del srečanja bo slovesna služba božja v cerkvi, nato pa v cerkveni dvorani praznično vzdušje ob domači večerji in veselje ob melodijah ansambla Fantje treh dežel. Vabljeni!

Za Pripravljalni odbor — p. CIRIL

čno prispeli pred slovensko cerkev v Kew. Hvaležen sem sestram Slomškovega doma, ki so tako lepo skrbele s celotno oskrbo za naša dekleta, enako p. Baziliju za gostoljubnost v Baragovem domu, pa seveda tudi vsem družinam, ki so sprejele goste v svoje hiše.

KONCERT Janeza Jeršinovca s Planšarji je privabil v našo dvorano nad petsto rojakov. Bilo je na 4. septembra, ravno na očetovski dan. Pred koncertom smo z izredno mašo ustregli udeležencem, da jim ni bilo treba dvakrat hoditi k nam. V cerkvi je zmanjkalo sedežev, stojišč pa je bilo dovolj. A po stari navadni so bila vrata v cerkev neprehodna, ker so se tam gnetli tisti, ki se bojijo bliže oltarja. . .

Koncert je izredno lepo uspel in so pevci kot muzikantje želi veliko priznanje. Zahvala vsem, ki so pomagali pri pripravi, v kuhinji, v dvorani, pri prodaji srečk in licitaciji, naslednji dan pa pri čiščenju dvorane.

LJUBLJANSKI OKTET bo gostoval v Avstraliji meseca oktobra. Pri nas bodo imeli ti odlični pevci koncert v nedeljo 9. oktobra ob petih popoldan. Izredna popoldanska maša, predvsem za udeležence koncerta, bo ob 3:30. Rezervacije sprejemamo do sobote 8. oktobra popoldan. Po koncertu bo tudi ples.

NAŠE ŽEGNANJE ali praznovanje sv. Rafaela bo letos na nedeljo 2. oktobra. Ta dan bo obenem tudi praznovanje **ZAKONSKIH JUBILEJEV**. Prvi del našega žegnanja bo seveda v cerkvi pri slovesni maši ob 9:30, drugi pa bo piknik in sejem, deloma v dvorani in deloma na dvorišču. Povabite s seboj tudi vaše prijatelje in rojake, ki ne bodo brali tega oznanila.

ROMANJE v Springwood prireja na nedeljo 16. oktobra škof Beda Heather iz Blacktowna. Letos ima svetoletni značaj, drugače pa je vsakoletno evharistično-marijansko praznovanje za zunanji zapadni del sydneyske nadškofije, v katerega spada tudi Merrylands. Izpred naše cerkve bomo odšli z avtobusom ob enajstih. Prijavite se do 9. oktobra! Vsi, ki greste tja s svojim vozilom, se v Springwoodu obrnite na Penrith Road, ali pa vprašajte, kje je St. Columba Centre. Naj bi tudi z naše strani udeležba čim večja!

POROKA — Zlatko Jason Gomboc, Fairfield, sin Franca in Marije r. Stržinar, ter Denise Wendy Richardson, Greystanes, hčerka Erika in Irene r. Butler. Priči sta bila Gary Leslie McMurtry in Lydia Dragosetti — Merrylands, 6. avgusta 1983.

KRSTI — Danica Diana Horvat, Kyeemagh, N.S.W. Oče Franc, mati Frančiška r. Opat. Botrovala sta Gary in Jelka Kaselič. — Summer Hill, 14. maja 1983.

Natalie Ann Dekleva, Cabramatta West. Oče Edward, mati Lucija r. Laznik. Botrovala sta Viktor Jo-

séph Laznik in Diana Dekleva. — Merrylands, 23. julija 1983.

Jodie Anne Novak, Cremorne, N. S. W. Mati Diana Novak. Botra je bila Lynette Iliáš. — Merrylands, 6. avgusta 1983.

Adam Zupanič, Giralang, A. C. T. Oče Sergij, mati Miranda r. Mršnik. Botra je bila Vlasta Mršnik. — Red Hill, A. C. T., 21. avgusta 1983.

ODŠLA JE PO PLAČILO...

Ravno na Marijin praznik, 15. avgusta, je v bolnišnici v Canberri zaključila svoje

na dobrih delih bogato zemsko življenje gospa **SONJA HRIBAR** r. Gombač. Blaga pokojnica je bila rojena dne 10. oktobra 1925 v Mislečah pri Trstu kot hčerka Bogomila in Emilije r. Dezjot. Poročila se je z dr. Zvonimirjem Hribarjem v Lani pri Meranu na Južnem Tirolskem dne 10. aprila 1950. Bila je tajnica na slovenskem šolskem oddelku v Trstu, pri prof. Srečku Baragu, tako zaslužnem za razvoj našega tržaškega šolstva po vojni. Tudi poučevala je na slovenskih srednjih šolah v Trstu vse do svojega odhoda v Avstralijo leta 1955, kjer so se Hribarjevi ustalili v Alburyju, kasneje pa se zaradi dr. Hribarjeve službe premestili v Wagga-Wagga.

V novi domovini se je Sonja vsa posvetila svojemu možu in otrokom. Ko so bili otroci preskrbljeni, se je pa posvetila karitativnemu delu in folklorni umetnosti z barvanjem čudovito lepih pisanic (pirhov) in pirografijo (vžiganjem risb v les), kjer je dovtipno združevala avstralske motive v slovensko leseno robo. O tem je imela predavanja in kaj uspešne seminarje po šolah. Svoja dela je tudi razstavljala, a vedno le v dobrodelne namene.

Pokojnica se je vse življenje odlikovala po pristni prijaznosti, zato je imela zelo veliko znancev, kar se je pokazalo zlasti pri ogromni udeležbi ob njenem pogrebu. Pogreb je bil resnični triumf s poudarkom

na krščanski misli o vstajenju. Pogrebna maša je bila opravljena v sredo 17. avgusta v stolnici sv. Mihaela v Waggi. Glavni mašnik je bil prevz. Frank Carroll, bivši škof v Waggi in novoimenovani nadškof za Canberra-Goulburn. Z njim je somaševalo še pet duhovnikov, med njimi tudi p. Valerijan. Pogreba se je udeležilo tudi veliko zastopnikov krajevnih organizacij, h katerim je pokojnica pripadala, zastopstvo škofijskega finančnega kodbora, katerega član je dr. Hribar, kakor tudi veliko njegovih stanovskih kolegov. Prisotno je bilo tudi zastopstvo slovenskega kluba "Snežnik" za Albury-Wodongo, kjer so rojaki pokojno Sonjo tudi po odhodu Hribarjeve družine iz Alburyja ohranili v najlepšem spominu.

Sonja je prejela zadnje zemsko počivališče na tamkajšnjem livadnem pokopališču. Vemo, da tudi tam ne bo pozabljena. Bila je res zgledna žena in mati. Vsak dan je opravljala molitev rožnega venca in nikoli ni zamudila svete maše po lastni krivdi. Pred dobrim letom se je oglasila kruta bolezen, a po operaciji se je

opomogla in delala kot preje. Žal se je bolezen ponovno oglasila. Morala je v bolnišnico, kjer je nekaj tednov veliko trpela in vse svoje bolečine darovala za blagor svoje družine. Svoje trpljenje je izredno lepo prenašala. Prejela je zakrament bolnikov in se dnevno krepčala s svetim obhajilom. Tako upamo, da že uživa bogato plačilo za svojo zvesto službo Bogu.

Blaga pokojnica zapušča moža Zvonimirja, ki je doktor civilnega prava, obenem pa priznan ekonomist in poučuje ta predmet poleg računovodstva na Riverina College of Advanced Education v Wagga-Wagga. Iz svojega predmeta je izdal že tudi več šolskih knjig. Za skrbno materjo žalujejo tudi hčerka Astrid, por. Skeers z možem Klemenom in otroci Rebecca, Marcello, Genevieve in Mirando, dalje hčerki Miriam in Magda ter sin Edvard. Enako sestra Ema por. Accorsi, ki živi v Deniliquin, N. S. W. Vsem, zlasti pa žalujočemu možu in otrokom, iskreno sožalje ob težki izgubi. Pokojna Sonja pa naj počiva v božjem miru!

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(Štirinajsto poglavje: *POD DERYCKOVIM VARSTVOM*)

Sedla je v prazen oddelek. Po hodniku je prišel telegrafist, ki je klical: »Miss Jane Champion! Miss Jane Champion!«

Jane je zaslišala svoje ime in je fantu pomahala: »Sem! Zame je!«

Naglo je odprla brzojavko, ki ji jo je podal fant. Bila je od zdravnika dr. Derycka Branda.

»Dobrodošli. Prihajam iz Skotske. Čakam vas na postaji Charing-Cross. Popolnoma sem vam na uslugo. V Dovru popijte kavo. Deryck.«

Jane je skoraj zastokala od olajšanja. Dotlej se je počutila tako samo. Brž je odprla vrata oddelka in zaklicala:

»Hej, mi lahko kdo prinese skodelico kave, prosim?«

Niti malo ji ni bilo do kave, toda ni se upala upirati ukazu zdravnika, čeprav je bil ta daleč. Neki mlad nosač, ki je stal ob vlaku, je brž stekel v okrepčevalnico in prinesel na pladnju skodelico kave, ko se je vlak že začel

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$51.— Rudi Brečnik; \$50.— Štefan Srebec; \$44.— Miša Lajovic; \$34.— Marija Mocicko; \$25.— (ameriških) Marija Reda; \$14.— Vincenc Rep, Alojzija Kolavčič, Stanislav Samsa, Jože Kosi, Jože Čulek, Franc Čulek, Stanko Šubic; \$10.— Marija Lajovic, Franc Plesničar St.; \$9.— Vinko Bogolin; \$8.— Štefanija Bajsic, Ivo Leber; \$5.— Jože Ficko, Marjan Potočnik; \$4.— Katarina Hvalica, Ana Šutej, Zofija Valentinčič, Vinko Lavrič, Frank Toš, Jože Dekleva, Marija Tinta, Angela Dodič, Ivan Nadvesnik, Marija Piotrovski, Mario Jenko, Anton Ivančič, Rihard Twrdy, Marija Kovačič, Ivanka Dodič; \$3.— Ivan Kolačko, Viktor Gnezda, Anton Iskra; \$2.— Franc Horvat, Franc Rožanc, Jože Brodnik, Vincenc Štolfa; \$1.— Mihaela Žafran, Peter Bizjan, Karl Zorjan, Rudi Koloini.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$100.— C. S.; \$50.— Druž. Alojz Golja (za lačne), Erika Paseka (za lačne); \$25.— Lucija Vorek; \$20.— Zofi in Dancne Brkovec (namesto venca na grob

Mary Anne Stanič, druž. Herman Šarkan (namesto venca na grob Mary Ann Stanič), D. & M. Stanič, Franc in Antonija Šabec; \$14.— Majda Krevatin; \$10.— Nežka Jesenko.

V POMOČ POSTOPKU

BOŽJEGA SLUŽABNIKA BARAGA:

\$20.— Anica Smrdel z družino.

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$40.— Ivanka Dodič (za lačne); \$25.— Jože Kosi; \$20.— druž. Herman Šarkan za lačne (namesto venca na grob Mary Ann Stanič); \$10.— Minka Dolenc (namesto venca pokojni Albin Kern), Jože in Pavla Čuk (za lačne), druž. Sušanec za lačne (namesto venca na grob Mary Anne Stanič); \$5.— Marija Mezgec z družino (za lačne); \$4.— Pavla Vohar (za lačne); \$2.— druž. K. Razboršek (za lačne).

ZA

ZA CERKEV V NOVI GORICI:

\$20.— Viktor Javornik.

Dobrotnikom Bog povrni!

Znamenje ob stari cesti blizu Brezij

premikati. Jane je kavo naglo spila ter je na pladenj položila obilno napitnino.

»Hvala, prijatelj!« je rekla nosaču in potem sedla. Čutila se je veliko mirnejša, vendar tudi sama... Oh, kako ji je bil to uro potreben prijatelj, močan prijatelj, ki ji bo znal pomagati! Deryck je tak in gotovo je ne bo pustil na cedilu.

Še enkrat je prebrala njegovo brzojavko in se nasmehnila. Kako čudovito, da se je spomnil celo na kavo! Nemir v njeni duši se je počasi polegel in zavladal je mir. Čutila je, da je Previdnost ni zapustila. Nazadnje je po dolgem času spet zaspala.

Ko je vsak zavozil na postajo Charing-Cross v Londonu, je Jane že stala na vratih vagona. Brž je zagledala zdravnika. Bilo ji je prijetno pri srcu, da je neka dobrohotna sila postavila doktorja ravno tja, kjer je bil najbolj potreben. V hipu se je med množico prerinil do nje. Jane je z enim samim pogledom presodila odločno in suho obličje moža, ki jo je čakal s tako prijateljsko ljubeznijo. V njegovih očeh je prebrala popolno razumevanje in sočustvo vanje.

Za zdravnikom je zagledala tetinega strežaja in svojo sobarico. Brž je skočila na peron in njena roka se je znašla v Deryckovi.

»Končno ste tu!« je vzkliknil zdravnik. »In še v odličnem stanju, kot vidim! Sporočil sem vojvodinji, naj pošlje koga po vašo prtljago in da naj vas ne pričakuje pred večerjo, ker da ostanete pri nas na skodelici čaja. Sem uredil prav? Dajva, pomagajva si iz te gneče!«

Zdravnik je peljal Jane skozi množico do lične kočije, odprl vrata, počakal, da je Jane sedla in potem sedel še sam. Brž je odpeljal s postaje proti Trafalgar Squaru.

»No,« jo je pobaral zdravnik, »kaj vse ste videli po svetu?«

Jane je zavzdihnila, potem pa se obrnila k staremu prijatelju: »Ali ni nikakega upanja, Deryck?«

Zdravnik je položil svojo roko na Janino.

»Za vedno bo ostal slep. Toda v življenju imamo poleg vida še druge dobrine, zato ne smemo nikoli reči 'ni upanja'.«

»Bo ostal pri življenju?«

»Nobenega razloga ni, da ne bi ostal živ. Koliko pa mu bo to življenje pomenilo, pa bo odvisno od tega, kaj bomo za nesrečnega fanta naredili v teh prvih mesecih preizkušnje. Bolj je prizadet duševno kot pa telesno.«

Jane je snela rokavico in jo nekaj časa mečkala v roki, potem je položila svojo roko na Deryckovo koleno:

»Deryck, ljubim ga!«

Deryck je nekaj časa molčal in očitno premišljeval o tej izpovedi, ki ga je iznenadila. Nato je dvignil lepo in močno roko, ki je počivala na njegovem kolenu in jo z globoko spoštljivostjo poljubil. To je bilo priznanje moža pogumni iskrenosti žene.

»Če je pa tako, draga prijateljica, hrani bodočnost za Gartha Dalmaina tak zaklad, da bo lahko prebolel izgubo

vida. Vem, da mi imate zdaj mnogokaj povedati. Imate tudi pravico zvedeti, kar vam lahko povem jaz. Doma smo. Pridite z mano v ordinacijo. Vrtar že ve, da naju za nobeno ceno nihče ne sme motiti.«

PETNAJSTO POGLAVJE

ZDRAVNIKOVO MNENJE

Zdravnikova ordinacija je bila miren prostor, v katerem se je človek čutil kar spočitega. Jane je sedla v naslanjač iz zelenega usnja, noge je spustila na tla, z rokami pa se je krčevito oprijela naslonjala.

Zdravnik je sedel na vrtljivo stolicco, na kateri se je lahko obračal, da je zdaj gledal pacienta, zdaj pa svojo pozornost usmeril na mizo. Pravkar je končal svojo pripoved o Garthu, od katerega se je bil vrnil sinoči.

Ob njem je bil pet ur in zdelo se mu je, da bo za Jane najbolje, če ji pove vso resnico. Kljub temu je med pripovedovanjem gledal naravnost predse ter se delal, da ne vidi solz, ki so polzele po licih njegove poslušalke.

»Veste, draga prijateljica, njegove rane niso prav nič nevarne. Zares je čudno, da so poškodovane ravno njegove oči, ko ima sicer na obrazu le nekaj prask, možgani pa sploh niso prizadeti. Edina nevarnost je zdaj živčni pretres in potlačenost, v katero je bolnik zapadel, ko se je zavedel, kako je z njim. Telesne, posebno pa duševne muke prvih dni in noči so bile strašne. Ubogi fant! Težko je prizadet. Njegova telesna konstitucija pa je odporna in vedno je živel tako zdravo in normalno in zelo verjetno je, da bi kmalu ozdravel, ko ne bi bilo duševnega trpljenja, ki pa narašča v enaki meri, kot se manjša telesno. Vid mu je pomenil toliko! Lepota oblik, lepota barv, ki so bile njegov svet... Povedali so mi, da ni rekel niti besedice, ko je zvedel... To je res pogumen in močan človek. Njegova nestalna temperatura me skrbi. Jasno je, da zdaj bolj potrebuje specialista za živčne bolezni kot pa okulista. Zato je zdaj v mojih rokah...«

(Prihodnjič nadaljevanje)

Ljudje,
ki žive
iz upanja,
vidijo dalje.

Ljudje,
ki žive
iz ljubezni,
vidijo globlje.

Ljudje,
ki žive
iz vere,
vidijo vse
v drugi luči.

Slovensko versko središče
sv. Rafaela
v SYDNEYU
prireja konec leta

likovno razstavo:

BOG JE USTVARIL SVET
V BARVAH

Naše oči odkrivajo to lepoto. Nekateri med nami pa imate še poseben talent, da znate s čopičem in barvo prikazati lepoto pokrajine, ali izraziti svoja notranja občutja.

Vabimo vse Slovenke in Slovence, ki ljubite barvo in čopič ter slikate, da sodelujete na tej razstavi, ki hoče prikazati vsaj del slovenskega udejstvovanja na tem področju v Avstraliji.

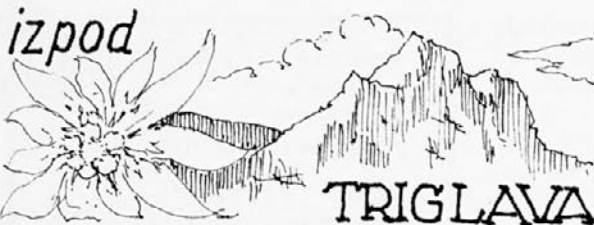
Vsako lahko sodeluje na tej razstavi z največ štirimi svojimi deli.

Ker ima razstava namen prikazati slovenski delež likovnega ustvarjanja, je seveda možnost razstavljanja omejena na Slovence in na tiste, ki imajo s Slovenci bližnje sorodstvene vezi. (Za primer: žena je Slovenka, mož je Avstalec — mož lahko sodeluje na tej razstavi.)

Prijave sprejema SLOVENSKO
VERSKO SREDIŠČE
SV. RAFAELA,
P. O. Box 280,
Merrylands, N. S. W., 2160

OBLJUBA

izpod

UREDNIKU "Misli" bo treba nova očala . . . — V zadnji številki sem omenil poročilo "Družine" o dvajsetletnici smrti ljubljanskega nadškofa Antona Vovka. Tu se moram spet vrniti k njemu ter se obenem opravičiti za pripombo, da članek ne omenja dogodka, ko so nadškofa na novomeški železniški postaji polili z bencinom in zažgali. Včasih so res tudi uredniki slepi, zlasti še, če delajo sredi noči in zbirajo zaradi naglice napol prebrana poročila iz raznih listov.

"Med vrsticami" res ni bilo nič o žalostnem dogodku, ampak kar "v vrsticah", pa še celo takoj v začetku članka — in prav to je bilo najbrž ob mojem površnem branju usodno. Tako le piše: "Nešetokrat je bil podoben trpečemu Jobu. Ne samo takrat, ko ga je hudobna roka polila z bencinom in zažgala, da je njegova koža visela z obraza . . ."

Resnici na ljubo pomoto rad popravim — prav tam, kjer je bila zagrešena, ter z iskrenim zatrdilom, da ni bila namerna. Da s tem popravkom nadškofa Vovka ob dvajsetletnici smrti že drugič omenjam, pa je kar prav: saj je zaslužil.

POROČILO o pomurskih čebelarjih organizacijah pove, da imajo včlanjenih nad 500 čebelarjev, ki skrbijo za okrog 12.000 čebeljih družin. Cenijo pa, da je še okoli 2000 čebelarjev, ki niso v organizaciji. Celotni pridelek medu je okoli 200 ton letno. Večino medu odkupi ljubljanski Medex, a z njegovo odkupninsko politiko pomurski čebelarji niso preveč zadovoljni. Medex prevzema med v Ljubljani in ga tudi šele tam oceni, plačilo zanj pa dobe čebelarji dva meseca po ocenitvi.

EDEN ZA DRUGIM padajo stebri komunistične revolucije, ki so takrat tudi naš narod zapisali komu-

nizmu in doprinesli svoj delež, da je do tega tudi zares prišlo — nihče ni vprašal narod, kakšno bodočnost hoče po končani vojni. — Na dan 22. avgusta so žaro z ostanki bivšega predsednika slovenske vlade Miha Marinka položili v Ljubljani v grobnico narodnih herojev. Prav isti dan pa so v Beogradu v aleji narodnih herojev pokopali ostanke Aleksandra Rankovića, bivšega notranjega ministra in člana najvišjih izvršnih, državnih ter partijskih odborov. Da, tudi "heroji" so brez moči, ko pride odločilna ura in osebno polaganje računov . . .

V **LJUBLJANI** so 29. avgusta odprli 29. mednarodni sejem "VINO 83". Poleg alkoholnih pijač predstavlja tudi brezalkoholne pijače in razne mineralne vode, pa tudi opremo za vinogradništvo in gostinstvo. Letos sodeluje 580 razstavljalcev iz 25 dežel sveta, razstavljajo pa 1758 primerkov pijač, med katerimi seveda prevladuje vino s 1521 vzorci. Kakor navadno je tudi letos zastopana avstralska kapljica in kar vsako leto odnese tudi nekaj zlatih medalj.

NAJSTAREJŠI slovenski duhovnik goriške nadškofije, **Msgr. Anton Rutar**, je 3. avgusta umrl. Zaslužni mož je izpolnil 97 let in je zadnji čas vidno pešal, julijska huda vročina pa je dodala svoje. Goriški nadškofiji je daroval pokojnik 73 duhovniških let, ki so bila na gosto posejana s križi in preizkušnjami, zlasti v času fašizma, ko je moral zaradi svoje odločne zvestobe veri in narodu celo v pregnanstvo in konfinacijo. Želel je biti pokopan v Pevmi, kjer je preživel največ duhovniških let — triinšestdeset. Tam so mu ob odprtem grobu zapeli pevke in pevci iz Drežnice nad Kobari-dom, njegove rojstne župnije.

DOPISNICA čikaškega lista "Chicago Sun-Times" je iz Beograda poslala poročilo, da razočarani delavci v Jugoslaviji kljubujejo zakonu o prepovedi stavk. Med drugim piše, da je stavkalo pet ur zaradi nezadostnih plač 200 avtobusnih soferjev v Ljubljani. Tudi trdi, da je bilo v Sloveniji letos že 52 stavk ("prekinitev dela" se lepše sliši), dočim jih je bilo lani le 18. V Mariboru je stavkalo 300 delavcev Tovarne mesnih izdelkov Koaki zaradi premajhnih plač — zaslužijo le

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

sto dolarjev mesečno. Pritoževali so se, ali morajo res samo oni nositi večji del bremena pri stabilizacijskih naporih. Dopisnica Zabulowska pravi, da večina ljudi dvomi, da bo novi stabilizacijski načrt, o katerem so razpravljali v skupščini, uspel izvesti državo iz gospodarskih skrbi.

ZA SVETO LETO odrešenja so slovenski škofje priporočili vernikom, naj bi popravili številna znamenja, ki jih je po Sloveniji polno in so znaki narodne verne preteklosti. Mnoga so žal zelo zapuščena in poškodovana — le nujno popravilo bi jih rešilo popolnega propada. Na mnogih krajih so se verniki res odzvali ter popravili kapelice v svoji župniji. Veliko teh znamenj je že zaradi starosti zgodovinskega pomena.

IDRIJSKA OBČINA je srečno odpravila vzroke poplav, ki so večkrat okraj občutno prizadele. Občinska uprava je skupno z vodnogospodarsko skupnostjo Soča poglobila rečne struge Idrijce, kakor tudi sotočij Idrijce in potoka Nikave. Letos poleti so bila vsa dela srečno končana in prebivalci upajo, da so vsaj za gotovo dobo rešeni skrbi pred poplavi.

DELAMARIS, izolsko podjetje za predelavo rib, je v težavah, ker bi moralo nujno povečati in posodobiti svoje proizvodne prostore. Banke in tuji investitorji so sicer zagotovili del denarnih sredstev, zataknilo pa se je pri domačih investitorjih, ki enostavno niso mogli zbrati 160 milijonov dinarjev. Tako se je sicer plodno podjetje znašlo na slepem tiru: že v letošnji jeseni ne bo moglo več predelati vsega ulova drobne plave ribe, kar bo seveda občutno zmanjšalo izvoz na tuje tržisce.

TUDI V SLOVENIJI so začeli stopati na prste vinenim voznikom. Avtomobilskih nesreč, ki jih povzroča alkohol, je vedno več in več. Nujno je, da so hujše tudi kazni. V avgustu so na področju Ljubljane posebne policijske patrulje prvokrat uporabljale najnovejšo Drägerjevo elektronsko alkokotest. To je naprava, ki do stotinke natančno pokaže, koliko alkohola je v človekovem organizmu. Izključen je vsakršen poskus voznika, da bi pri pihanju preliščil policaja, kot se je to dogajalo pri merjenju zaužitega alkohola s cevčico in balončkom. Poročilo pravi, da je novi aparat ujel že takoj prve dni lepo število vinjenih voznikov, ki jih je presenetila policija.

RADENSKA, ki zaposluje okoli 2400 delavcev, je letos v prvem polletju izvozila 5,2 milijona litrov mineralne vode. Največ jo je šlo v Avstrijo, nato v Nemčijo in Italijo. Pravijo, da je na svetovnem trgu mineralnih vod huda konkurenca. Morda je ta kriva, da je Radenska pri izvozu letos zaostala za skoraj šest odstotkov v svojih izvoznih načrtih.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Priporočam se Slovincem

vzhodnega dela velikega Melbournea

za vsakovrstna avtokleparska dela,

avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,

VIC. — Telefon delavice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno

na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

ŠTEVILO NARKOMANOV, kot doma imenujejo uživalce mamil, raste tudi v Sloveniji iz leta v leto. V prvem polletju so v Ljubljani in bližnji okolici odkrili osem nasadov indijske konoplje s 164 rastlinami. Res očitno ne gre za kake "plantaže", pa vendar. Poročilo pravi, da kadilci marihuane goje indijsko konopljo celo po cvetličnih lončkih in je gotovo še veliko neodkritih rastlin po mestu in okolici.

SLOVENSKE PLANINE imajo vedno več obiskovalcev, domačih in tujih. Je pa zato tudi vsako leto več in več planinskih nesreč. Lansko leto so morali planinski reševalci posredovati 73-krat, smrtnih žrtev pa je bilo šestnajst. Letos pa so slovenske planine že v prvih sedmih mesecih terjale kar petnajst smrtnih žrtev. Koliko jih bo še do konca leta?

ODRANSKA cerkev sv. Trojice v Prekmurju je dobila spopolnjeno obliko z novim zvonikom, v njem pa so se staremu pridružili trije novi zvonovi. Največji tehta 733 kilogramov in je posvečen sv. Cirilu in Metodu. Na zadnjo avgustovo nedeljo je zvonove blagoslovil ob navzočnosti skoraj vseh odranskih vernikov mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej. Hkrati je bil to dan, ko je odranska župnija v svoji sredi prvokrat pozdravila svojega škofa-rojaka.

Medtem kot je bila v cerkvi škofova maša, so zvonove delavci iz Žalca že utrdili na tečaje. Opoldne so se prvič oglasili in ubrano pozdravili farane.

KOLIKO Slovencev živi v Združenih državah Amerike, je bilo vprašanje, ki mu dolga leta ni bilo odgovora. Število smo le približno ugibali, kajti niti državni popisi se za to niso posebej zanimali. Šele popis prebivalstva ZDA, ki je bil izvršen v letu 1980, je imel na svoji vprašalni polji za slehernega državljanca tudi vprašanje njegovega porekla, četudi gre za tretji, četrti ali celo za osmi rod. Tako je imel vsakdo priliko povedati, odkod so prišli njegovi starši, stari starši ali celo prastari starši itd.

Kaj je popis ugotovil pri Slovencih in drugih sosednjih narodnostih? Tele številke so prišle na dan: Slovencev je bilo v popisu leta 1980 v ZDA prijavljenih 126.463, kar bi bilo po odstotkih 0,07 odstotka vsega prebivalstva ZDA. Od teh jih je 63.587 izjavilo, da so po krvi čisti Slovenci, 62.876 pa, da so tudi potomci drugih narodnosti (mixed ancestry).

Za Hrvate se je v popisu izdalo 252.970 (0,13 %) prebivalcev ZDA, Srbov je bilo 100.941 (0,05 %), "Jugoslovanov" pa kar 360.174 (0,19 %). Dalje se je za Slované opredelilo 172.696 oseb. Za Avstrijce se je prijavilo 948.558 oseb ali pol odstotka prebivalstva ZDA. — Gotovo je skritih v teh treh zadnjih kategorijah tudi lepo število oseb slovenskega rodu.

Med slovanskimi narodi so bili najštevilnejše zastopani Poljaki, ki jih je kar 8.228.037. Pod ruskim imenom je prišla številka 2.781.432 — s pojasnilom urada za popis, da je bilo pod "Rusi" vključenih veliko ljudi (Židov, Belorusov . . .), ki v resnici niso ruskega porekla. Za Čehse se je izdalo 1.892.456 prebivalcev, za Slovake 776.806, za Ukrajince pa 730.056.

Kdaj bomo v avstralskem popisu dobili sliko vprašanje, da bi bilo enkrat konec ugibanja? Vem, da je naš rojak senator Miša Lajovic pred zadnjim štetjem to predlagal, a brez uspeha. Avstralska površnost na tem polju nesmiselno poudarja bivše državljanstvo namesto narodnosti, kar gotovo ne prikaže jasne slike izvora prebivalcev. Že zdaj nam dela to preglavice, kajneje bo še slabše. Mnogi Slovenci so prišli semkaj

kot italijanski državljani, drugi kot avstrijski, bivše jugoslovansko državljanstvo pa nas meče v en koš s tremi ostalimi narodnostmi. — No, morda bo naša multikulturalnost kaj pripomogla, da bo tudi Avstralijska ločila pojma narodne pripadnosti in državljanstva. Čas bi že bil!

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je končno le poromal v Lurd, ko se takrat zaradi atentata ni mogel udeležiti lurdskega evharističnega kongresa. Dne 14. avgusta je zvečer pokleknil kot romar med romarji pred lursko votlino in dolgo molil. Pred odhodom na romanje je rimskim romarjem povedal, da bo tam molil "za številne stiske Cerkve in človeške družine". Po večerni procesiji z lučkami pa je v govoru omenil nekatere teh stisk, med katerimi je posebej poudaril zatiranje verske svobode v različnih delih sveta in pa človekovo ošabnost, ki prinaša človeštvu toliko zla.

PAPEŽEV OBISK Avstrije (napovedan od 9. do 12. septembra) je zganil tudi Slovence. Med sodelavci sprejema so tudi Slovenci iz Koroške kot tudi dunajski Slovenci, ki imajo svoje versko središče ter svojega dušnega pastirja Štefana Ferenčaka. Med gosti papeževga obiska so nadškof Šuštar ter škofa Jenko in Smej. Pri posebni maši za Slovence poje komorni zbor "Anton Foerster" iz Ljubljane, ki ga vodi prof. Jože Trošt. Nadškof Šuštar je bil tudi naprošen za predavanje katoliškim študentom dunajske univerze. — Na torek 13. septembra pa bo skupina slovenskih duhovnikov s škofom Leničem navzoča pri papeževem obisku znamenite božjepotne cerkve Mariazell, ki je bila od vsega početka tudi za Slovence priljubljena božja pot.

Mladi dunajski socialisti pa so napovedali za čas papeževga obiska svoj protipapeški festival . . .

PRI MAŠI ZADUŠNICE za zahrbtno ubitim vodjem opozicije na Filipinih, Benignom Aquinom je s kardinalom Sinom somaševalo še dvanajst škofov. Kardinal Sin, katerega je z Aquinom povezovalo iskreno prijateljstvo, je označil pokojnika kot "mučenca sprave", kot "romarja, ki je moral svojo vrnitev v domovino plačati z lastnim življenjem". V govoru je izrazil že-

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

ljo, naj bi njegova smrt zedinila filipinsko ljudstvo v boju za demokracijo.

Okoli dva milijona ljudi, ki je sodelovala pri pogrebnih slovesnostih po ulicah Manile, je pogreb spremenilo v demonstracijo za mir in demokratično ureditev na Filipinih. V kasnejših dneh pa so sledila prava soočenja ljudstva z vojaštvom in Marcos že obljublja kazenske postopke proti osebam, ki nasprotujejo vladi. — Filipinom se ne obeta nič dobrega...

EVROPSKA varnostna konferenca je bila letos v Madridu in so jo zaključili 9. septembra. To je nadaljevanje varnostne konference v Helsinkih leta 1975, katere določila glede človeških pravic so pri evropskih komunističnih režimih še vedno le na papirju. Letošnjih zborovanj se je udeležilo 35 držav (vse evropske, razen Albanije), pa še ZDA in Kanada. Sad pogajanj pa je žal tako pičel, da je svetu komaj kaj pokazati...

NEDAVNO so končali prevod svetega pisma v jezik "snagho", ki ga govorijo v Centralnoafriški republiki. S tem je sveto pismo prevedeno v 514 jezikov in narečij afriških ljudstev. Poleg teh afriških prevodov obstoja danes že tudi 446 prevodov svetega pisma v jezike in narečja azijske celine, dočim imajo ljudstva Latinske Amerike 293 različnih prevodov božje besede. — Zanimive številke, ki se jim človek samo čudi. Ni mogoče izmeriti dela in časa za njimi.

ZNAMENITA SIKSTINSKA KAPELA v Vatikanu obhaja letos svoj visoki jubilej: v avgustu je minilo 500 let, kar so jo začeli graditi na pobudo tedanjega papeža Siksta IV. Zato so jo kasneje poimenovali po tem papežu in njegovo ime nosi še danes. Kapela je znamenita po Michelangelovih freskah, ki so jih zdaj začeli obnavljati in upajo, da bo delo uspešno končano do leta 1993. Je pa v tej kapeli Cerkev doživljala v teku zgodovine tudi svoje velike ure, saj se v njej zbira kardinali k volitvi novega papeža.

Sikstinsko kapelo obišče vsako leto na tisoče in tisoče občudovalcev umetnosti iz vseh delov sveta.

V EKVADORJU v Južni Ameriki je bil odlikovan z zlato medaljo slovenski duhovnik **g. JULIJ ČUK**, ki deluje že trideset let v mestu Santa Anna. Krajevni časopisi so priobčili o njem zelo pohvalne članke: zgradil je cerkev z župniščem, z ustanovitvijo raznih organizacij pa zelo poživil versko in kulturno življenje kraja in zlasti je znal pritegniti tudi mladino.

K nesebičnemu delu in zasluženemu odlikovanju tudi čestitke avstralskih rojakov!

ČE BI AMERIKANCI izstrelili kako potniško letalo, kot so ga zdaj Sovjeti — kaj bi bilo v samih ZDA in po vsem svetu protestov in vpitja! Ob ruskem uniče-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

nju korejskega potniškega letala, kjer je končalo 129 nedolžnih življenj, so bili sicer ostri uradni protesti vlad, do kakih občutnih sankcij pa še pri tem skoraj ni prišlo. Kar potuhnili pa so se vsi tisti glasni demonstranti, ki tako radi in pogosto vpijejo za svetovni mir in človeške pravice povsod po velemestih, le pred ruskimi ambasadami in konzulati ne.

Ves svet si je na jasnem, da za tako "pomoto" kot so jo ob tem potniškem letalu napravili Rusi, ni izgovora. In vendar bo zadeva kmalu pozabljena, kakor je pozabljena okupacija Afganistana in sto drugih sovjetskih zadev pred njo...

STATISTIKA je leta 1982 v Združenih državah ameriških pokazala, da je 45 odstotkov mater predšolskih otrok zaposlenih daleč od doma. To pomeni, da jih je na delu od doma kar štirikrat več kot pa pred tridesetimi leti. Nič manj kakor 62 % otrok mora v Ameriki vsak dan v otroška središča. Skrb za nadaljnjih 10% pade na očeta, dočim jemljejo matere 8% otrok s seboj na delo. Varstvo ostalih procentov otrok prevzamejo stare mame in štari očetje.

Na ljubo več družinskih zahtev, ki ob dviganju cen pojedo tudi več denarja, mora največji davek plačati otrok. Pa kar hitro po rojstvu in še v "zlato Ameriko".

O Č K U za njegov dan.

Očka, povem ti zares iz srca,
da sta nam z mamico velik zaklad.
Sreča, veselje pri nas sta doma,
ker nas iz dneva v dan bolj imaš rad.

O, saj poznamo nemir in skrbi,
tudi bolezen se kdaj oglasi.
Pa se nam mamica vedno smeji,
kadar zagleda spet tvoje oči.

Včasih si truden, pa si le ves naš,
ko pogovarjaš se z nami, igraš...
Vsakemu dušo njegovo poznaš,
vsakemu samega sebe razdaš.

Očka nam dobri ostani vse dni,
da bi ob tebi vsi srečni bili!
Bog naj ti zvesto srce razsvetli,
kadar se tvoje veselje stemni.

IRENEJA RABIČ

DRAGI STRIČEK! — Spet ti pošiljam lepe pozdrave iz Sydneya. Sporočam ti tudi veselo novico, da sem dobil sestrico. Stara je dva tedna. Imam jo zelo rad. Kadar spančka, je kot majhen angelček.

Zdaj imam šolske počitnice. Ker sem prehlajen, ne morem ven, da bi se igral. Zato pa sem se spomnil nate in ti pišem. Upam, dragi striček, da ti nisi prehlajen. Vse dobro ti želi in te pozdravlja — tvoj Tomažek Petrič.

Čestitam ti, Tomažek, da si dobil sestrico! No, zdaj bomo pa videli, kdo bo bolj priden — ti ali ona. — STRIČEK.

Dragi striček! Še nikoli se nisem oglasila, zato me seveda ne poznaš. Jaz pa sem z mamico vedno rada prebirala tvoj Kotiček, ko smo bili še v W. A. Zdaj živimo začasno pri atovih znancih, ker čakamo, da se odselimo v Queensland. Veš, striček, pa bi najraje ostala kar tukaj v Melbournu. Posebno še zdaj, ko sem bila na Mladinskem koncertu. Mama je jokala in je rekla, da v Avstraliji kaj takega še ni doživela. Tudi jaz še nikoli nisem videla toliko slovenskih otrok skupaj. Bilo je zelo lepo in ne bom pozabila. Če bi ostala tukaj, bi mogoče tudi sama kdaj nastopila.

Prejmi lepe pozdrave od Sonje Teklar, 12 let, Coburg, Victoria.

Tomažek se ziblje na očetovih kolenih in ga vleče za brke. Naenkrat vzkligne: "Ata, ti imaš pa sive lase, brki so pa črni!..." Očka pa se zasmeje: "Seveda, saj so brki tudi dvajset let mlajši!"

en

DRAGI OTROCI!

Kam pa danes? Kar v Melbournu ostanimo — predstavljam pa vam HELENO PONGRAČIČ iz Claytona. Po štirih letih vztrajnega študija na Monash univerzi je letos 8. aprila graduirala. Prejela je BACHELOR OF SCIENCE DEGREE WITH FIRST CLASS HONOURS IN APPLIED MATHEMATICS. Prejela je tudi posebno nagrado — "scholarship" za nadaljni študij, ki ga zdaj nadaljuje na isti univerzi. Nič ne dvomimo, da bo s svojim znanjem in pridnostjo dosegla naslov doktorja filozofije.

Helena je osnovno šolo začela in končala v Clayton South. Nato je nadaljevala svoje študije v Westall High, kjer je tudi uspešno končala HSC. Slovensko se je učila najprej doma, kjer je v zavedni družini Franca in Marije Pongračič najstarejša od treh otrok. Pred leti je nekaj časa obiskovala tudi Slomškovo šolo verskega središča v Kew, v srednji šoli pa je dve leti obiskovala slovenski razred višje sobotne šole modernih jezikov v Box Hillu. Tako ji bo nekaj le ostalo za življenje — poleg ljubezni do svojega izbranega študija in do športa, saj igra tenis in netball za krajevna kluba.

Dasi malo pozno, vsem Pongračičevim čestitamo k Heleninim uspehom, posebno pa seveda njej sami, ki danes z zadovoljstvom in ponosom gleda nazaj na ure učenja. Želimo ji vztrajnosti tudi v bodoče in še posebej, naj bi vse življenje ohranila zavest, da je iz slovenske družine. Helen, vedno delaj veselje svojim dragim staršem!

RINGWOOD, VIC. — Ob koncu meseca avgusta smo bili Slovenci v Melbournu res zelo zaposleni: v teku dveh tednov smo imeli menda priliko obiskati kar šest koncertov, ob katerih smo se lahko zabavali ali pa primerjali različne talente.

Najprej naj omenim rojake — ansambel iz Slovenije. "Planšarje" smo lahko poslušali najprej pri "Planici": zabavali so nas z muziko, petjem in šalami do druge ure zjutraj. Naslednjo soboto so nastop ponovili pri S.D.M. v Elthamu, na nedeljo pa še na "Jadrano". V versko-kulturnem središču v Kew pa je bil ravno takrat že deveti vsakoletni Mladinski koncert. Tudi letos je bil odlično obiskan in bogato predstavljen.

V torek in sredo zvečer po tej nedelji pa sta bila v dvorani našega središča v Kew še dva Koncerta harmonikarjev pod vodstvom g. Heinza Daberniga. Nastopal je seveda tudi naš Branko kot avstral-azijski harmonikaški prvak. Oba koncerta — prirejena njegovemu odhodu v Kanado v pomoč — sta napolnila dvorano in prepričana sem, da so bili vsi obiskovalci - ljubitelji glasbe zadovoljni.

Naj se na tem mestu v imenu svoje družine in sina Branka (zdaj že v Torontu, Kanada, pri višjem glasbenem študiju razteza svojo harmoniko) prav iskreno zahvalim VSEM udeležencem obeh koncertov, kakor še posebej tudi VSEM, ki ste na kakršen koli način pripomogli k tako lepemu uspehu obeh prireditev. Posebna zahvala naj bo izrečena p. Baziliju za uporabo dvorane, dalje družinam Ceferin, Gelt in Lah ter Društvu sv.Eme za vso osebno pomoč. — Hvaležna Lucija in Štefan Smec z družino.

MELBOURNE, VIC. — Nedavno sem zvedela za smrt moje znanke. Ker v MISLIH še nisem zasledila poročila o tem, zato sklepam, da o slučaju še niste seznanjeni. Pokojna ANICA BERNIK r. GAŠPERIN je bila rojena na Jesenicah. V Avstralijo je prišla preko Avstrije leta 1950 ali 1951. Poročena je bila s Stan- kom, a že več let nista živela skupaj. Bila je mati petih otrok. Po poročilu naj bi umrla nenadne smrti v začetku novembra lanskega leta in sicer v Gordonvale v Queenslandu.

Morda bo ta objava sprožila, da se bo še kdo ogla-

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

križem australske slovenije

sil s kaj več podatki o pokojni.

Z iskrenimi pozdravi! — N. N.

Najlepša hvala za sporočilo, saj bi brez njega pokojna rojakinja ne prišla niti v vsakoletno Matico naših rajnih. Bi mi mogel kdo ustreči s podrobnejšimi podatki (datum rojstva, datum smrti) o pokojni? Hvaležen bi mu bil. — Op. ur.

ALBURY, N. S. W. — Gotovo bodo MISLI poročale o smrti gospe SONJE HRIBAR, pa vendar bi rada tudi jaz napisala nekaj skromnih vrstic v njen spomin.

Ravno na praznik Marijinega vnebovzeta — 15. avgusta — nas je že v jutru zadela žalostna vest, da blage gospe Sonje ni več med nami. Ni še dolgo, ko smo jo videli še popolnoma zdravo, polno načrtov za bodoče — kakor se je sama izrazila: najlepša leta so še pred mano, ko bova z možem mirno uživala sadove svojega življenjskega dela... Nihče znanec in prijatelj ni pričakoval tako nenadnega poslabšanja in končno celo s smrtnim izidom. Zopet opomin nam vsem, da ne vemo ne ure ne dneva. Danes smo zdravi in veseli, jutri nas že ni več med živimi... Brez odgovora se sprašujemo, zakaj je morala umreti ravno ona? Vsi, ki smo jo poznali in cenili, imamo občutek velike izgube.

Pokojna gospa Sonja je bila vseskozi zgledna Slovenka in res plemenitega značaja. Ljubeča žena svojemu možu in skrbna mama svoji družini. Pa tako pri-

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

jazna in dobra do vseh drugih, s katerimi je imela kaj opraviti. Vselej tako topla in pristržna, da smo jo vsi imeli radi in jo iz srca spoštovali. Bila je ena izmed tistih redkih človeških bitij, ki kakor sonce ogrevajo vse okoli sebe.

Izrekamo globoko sožalje g. dr. Hribarju in vsej družini. Blaga duša gospe Sonje pa naj uživa večno srečo v Bogu, kateremu je tako zvesto služila. — Ivan-ka Študent z družino.

Razumem kaj ste čutili, saj so isti občutki prevzemali tudi mene ob žalostni novici. Zaradi razdalje sem naprosil p. Valerijana, da je nadomeščal tudi mene in

PRODAJAM hišo v Ilirski Bistrici s precej velikim vrtom. Kdor se za prodajo zanima, naj se glede cene in prodaje ter ostalih podrobnosti obrne na ANTONIJO MRŠNIK, Canberra — telefon (062) 581790!

družini izrekel sožalje. V Hribarjevi hiši sem bil velikokrat gostoljubno sprejet in postrežen. Dar pokojne gospe Sonje narodni zbirki verskega središča v Kew — zelo občudovana košarica slovenskih pisanic in slovenska lesena roba z vžganimi avstralskimi rožnimi motivi — nas bo še dolgo spominjal na blago pokojnico. Naj počiva v miru božjem! — Urednik.

UREDNIKOV ODGOVOR naročniku iz Canberre:

Spoštovani N. N.! — Pismo je predolgo, da bi ga objavil v tej rubriki, kakor je bila Vaša želja. Tudi mi zadeva v marsičem ni jasna in bi vsekakor želel dobiti še precej pojasnil na marsikaj, kar v pismu omenjate, presojate in ugotavljate. Zlasti še, ker ne želite pod svojimi vrsticami objave Vašega imena. Da se za tem skriva tista nesrečna in med našimi ljudmi tukaj tako pogosta bojazen, razumem le do gotove mere. Vse preveč je žal takih bojazljivcev med nami in prav to slabi našo avstralsko Slovenijo.

Kaj Vam ni ista bojazen narekovala tudi sodelovanje pri — kakor se sami izražate v pismu — "sramotni in nenadni odstavi postavno izvoljenega predsednika"? In to "na pritisk od zunaj" kot pravite — "za en sam večer domače glasbe". Kar verjemite, da to ni bilo "za en sam večer domače glasbe", ampak sega vse globlje in usodnejše v organizacijo samo. Pravite, da "vas zdaj peče vest" in je to tudi glavni vzrok, da ste se oglasili.

Razumem, da je ranjen Vaš narodni ponos — toda ranili ste si ga sami prav s svojo hlapčevsko bojazljivostjo. Zato si ga samo sami lahko tudi ozdravite.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v uradu gospodična MARIJA (Kušeta), ki Vam bo šla v vsem na roko. Če pri-
dete na agencijo, vprašajte za MARIJO, lahko pa ji tudi telefonirate
na telefon agencije: 329 - 6833

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833. — Consultant DR. J. KOCE

Ortopedske lesene čevlje (cokle) morete kupiti pri slovenskem podjetju, ki jih ročno izdeluje in razpošilja po vsej Avstraliji in po želji tudi v Evropo (za naročilo dveh parov poštne ne računamo). Imamo v NSW največjo zalogo in izbiri vseh velikosti in raznih barv. Izdelujemo tudi vsakovrstne čevlje po naročilu (ročno delo). — Za naročbo in informacije telefonirajte (v slovenskem ali angleškem jeziku).

Handmade
CLOGS

Z naročilom
po pošti
pošljite obris noge!

SA-KLEN

Phone: (02)699-6477

185-187 REGENT STREET, REDFERN, N.S.W. 2016

Delavnica in trgovina na istem naslovu, ne daleč od glavne
sydneyjske postaje (prostora za parkiranje vedno dovolj!).

Odperto sedem dni na teden: Od poned. do petka od 8 do 5:30,
ob sobotah od 8 do 12 in ob nedeljah od 10 do 4 pop.

Kot sem omenjal v začetku, še enkrat priznam, da ne poznam celotnega razvoja canberrskih dogodkov in nepričakovanih pogojev za obisk Planšarjev. Eno pa lahko pribijem: nobena zunanja sila nima pravice kakor koli vplivati na članstvo za kakršno koli spremembo v organizaciji. Je protipostavno in vsako popuščanje s strani članstva znak, da ne zna spoštovati lastnih pravil in ceniti neodvisnosti svoje organizacije.

In dokler bo tako, bo vest Vas in marsikoga še velikokrat grizla, obenem pa opominjala, da za nobeno hlapčevstvo ne bi smelo biti prostora v doslej — hvala Bogu! — še demokratični Avstraliji.

S slovenskimi pozdravi in brez zamere! — Urednik.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Natakar piše račun gostu: "Zrezka vam ne bom za-računal, ker je ostal popolnoma cel, plačati pa boste morali zvite vilice, zlomljen nož in počen krožnik."

"Sijajno, najini ženi sploh ne vesta, kje sva sinoči bila."

"Ja, res. — Ti, kje pa sva bila?"

"Nimam pojma."

"Ne, svoje hčerke vam pa ne dam za ženo. Veste, ni čisto pri pameti."

"Kaj je to mogoče? — Kdaj se je pa to pokazalo?"

"Ko se je zagledala v vas."

REŠITEV Črkostavnice v avgustovi številki:

1. vsi — sla; 2. luč — soj; 3. obed — menu; 4. rov — beg; 5. žge — les; 6. ton — jak; 7. spi — aja; 8. rja — sne; 9. Ela (od Gabrijela, ime po angelu Gabrijelu) — Ave. — Najdaljša vrsta črk na levi da besedo SLOVENIJA, na desni pa besedo LJUBLJANA.

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Zaliha Svenšek, Vinko Jager, Ivanka Študent, Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Grilj, Lidija Čušin, Stan-ko Aster-Stater. — Žreb je izbral za nagrado LIDIJO ČUŠIN.

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

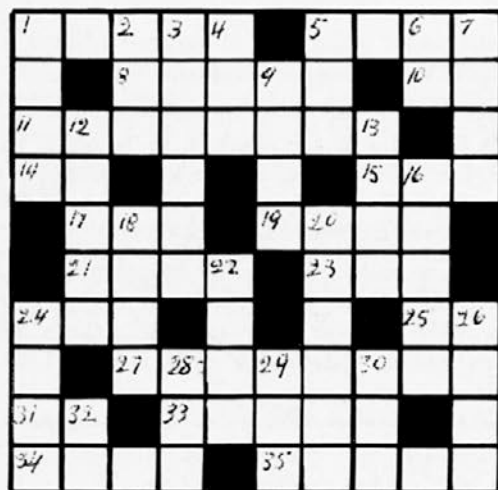
Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. Načrtno izkopana struga, tudi podzemski umetni rov za odplako; 5. časovna mera; 8. briše; 10. kraj pri Ljubljani; 11. očiščeno goščave ali odvišnega drevja; 14. karta, ki jo je vesel vsak kvartar; 15. eden fizičnih ali tudi samo mentalnih občutkov; 17. starodavno orožje; 19. števnik; 21. znak, da je molitve konec; 23. žensko ime; 24. predplačilo; 25. dve črki iz napisa na križu; 27. med hudo zverjad spada, četudi je še mladič; 31. pritrdilnica; 33. brezskrbno; 34. tuja beseda za prostor, površino; 35. oseba iz grške mitologije v zvezi z gledališčem in pastoralnim pesništvo.

Navpično: 1. cunja, kos blaga; 2. del obraza; 3. umetnikova delavnica, studio; 4. podoba; 5. kulturna rastlina z modrimi cveti; 6. osebni zaimek; 7. del hiše, za katerim se lahko tudi skriješ; 9. moško ime; 12. pozlačen kipec, ki ga podeljujejo v ZDA vsako leto za najboljše filmske stvaritve; 13. glavno kosilo; 16. del hišne oprave (množina); 18. posedujem, lastujem; 20. zvočna (večkrat varnostna) naprava; 22. up; 24. jesenska žitarica, posebej opevana v naši narodni pesmi; 26. riba se razvije iz nje; 28. svetopisemska oseba stare zaveze; 29. ob hiši je navadno in gospodinj v veselje; 30. dolina, nižina pod hribom; 32. površinska mera.

REŠITEV pošljite do 12. oktobra na uredništvo!

Policaj ustavi star avto: "Kako pa sploh veste, koliko vozite na uro, ko imate števec razbit?"

Voznik: "O, vem! Ko vozim trideset kilometrov na uro, se tresejo odbijači; ko vozim štirideset na uro, se tresejo vrata; ko vozim več, se pa tresem jaz."

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane...

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

TUDI SKOZI STISNjene ZOBE SE DA ZBIJATI ŠALE...

(Temu se smejejo v Sloveniji —pa se dajmo še mi!)

+ Kdor visoko leta, ostane zgoraj tudi po izteku mandata.

+ Nismo samo zidali gradov v oblakih. Tudi naselili smo jih.

+ Naše delovne razmere se iz dneva v dan izboljšujejo: v trgovinah kmalu ne bo v prodaji nobenih ključavnic več.

+ Včasih smo peli zagnano: Marina, Marina, Marina — zdaj pa zagnano mrmramo: carina, carina, carina...

+ Pri nas je poštenjak kakor dim nad socialistično streho.

+ Bilo je med vojno v Sloveniji. Na eni strani so stali na hribu Italijani in vpili: "Fašisti, fašisti!" Na drugi strani doline pa so stali partizani in vpili: "Komunisti, komunisti!"

Ljudje v dolini pa so slišali odmev: "... isti, isti!"

+ Nemogoče je samoupravljaliti in odločati po lastni presoji, dokler je toliko vplivnih suflerjev.

+ Ob slovesnem odprtju slehernega novega obrata govorimo o pomembni delovni zmagi, leto in dan po tistem pa o zgubi.

+ Srp in kladivo sta grafični prikaz njegove kariere: ropotal je in žel uspehe.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana stane 4.— dol., broširana 3.— dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtni spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjižici je 5.— dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.— dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana v Avstraliji) stane 2.— dol.

KRISTJAN MOLI je naslov najnovejšega molitvenika, ki je izšel lani v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih ali temnomodrih trdih platnicah. Cena je 5.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.— dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju fantov, ki so gradili Snowy Mountains projekt, napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.— dol.

THE ORCHARD — Dore Sluga, povojni emigrant, v angleščini opisuje doživljanje vojne in revolucije v Sloveniji ter povojno begunsko pot mladega fanta v svet. Vredno branje tu rojenim slovenskega rodu. — Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent—bogoslovec doživel grozote revolucije v Sloveniji. — Cena 9.— dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla je v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino v času revolucije in razmišljanja o komunizmu. — Cena 6.— dol.

MOHORJEVKE 1983: CELOVŠKE 14.—, GORIŠKE pa so že pošte.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. — Cena 18.— dolarjev.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!